

Dom Nine Pokorn Grmovje

štirideset let delovanja

1980 - 2020

”

“ So modri možje v letu prestopnem glave združili
in Dom Nine Pokorn ustanovili;
za vse drugačne,
za vse zapuščene,
za vse, ki rabijo svoj dom.
V letih teh prišlo in odšlo veliko je zgodb;
rodili so se mnogi in nas tudi zapustili,
ampak vsi, prav vsi so svoj pečat pustili.
Tu ni važno, koliko šteješ let,
tu ni važno, koliko imaš pezet,
tu šteje srce,
široko odprto, pripravljeno na vse;
na jok in smeh,
na bolečine in včasih tudi posmeh ...”

(Nadaljevanje na zadnji strani ...)

1980 - 2020

Kazalo

I. Jubilejno leto DNPG - 40 let	6
II. Dom naših stanovalcev	8
III. Direktorji Doma	10
IV. Potovanje skozi čas	12
V. Pregled skozi številke	44
VI. Biti prostovoljec	46
VII. Skupine za samopomoč	48
VIII. Pomoč na domu	50
IX. O nas so povedali ...	54
X. Z nami, na naši poti ...	66
XI. Pandemija virusa SARS-CoV-2	72
XII. Vizija Doma Nine Pokorn Grmovje	74

I. Jubilejno leto Doma Nine Pokorn Grmovje - 40 let

»Kdor išče cilj in ko ga najde, bo ostal prazen; kdor pa najde pot, bo cilj vedno nosil v srcu.«
(Nejc Zaplotnik, Pot)

V Domu Nine Pokorn Grmovje smo v letu 2020 obrnili že 40-letnico delovanja. Zdravstvena kriza nam je preprečila, da bi lahko jubilej primerno obeležili. 40 let smo že na popotovanju skrbi za eno izmed ranljivejših skupin naše družbe. Skrb naših zaposlenih, prijaznost, osebni pristop so tisto, kar vsa leta dela naš dom »drugačen«, domač našim stanovalcem, svojcem in vsem, ki so na kakršen koli način povezani z nami.

Prebiram zgodovino doma, ki jo je lepo zaobjela dolgoletna direktorica gospa Marija Trobec ob 10. obletnici delovanja. Polni pričakovanj in navdušenja so se leta 1980 preselili iz takratne graščine Novo Celje v čisto nove prostore tukaj na Grmovju. Najprej jih je bilo 160, vendar je bilo vseskozi več pomoči potrebnih, kot je bilo razpoložljivih postelj. Lotili so se obnove graščine in sušilnice hmelja, s tem pa pridobili dodatne kapacitete; tako so ob praznovanju 10. obletnice imeli na voljo 224 postelj, za stanovalce pa je skrbelo 90 zaposlenih.

30 let kasneje je veliko spremenjenega. Danes imamo na voljo 250 postelj in enkrat več zaposlenih. Pomeni, da se lahko z več razpoložljivega kadra bolj posvetimo življenjski zgodbi posameznika in skupaj v medsebojnem odnosu soustvarjamo prav vsak dan posebej.

Za nami je že dolga pot, vedno smo se na tej poti učili, oblikovali drug drugega, prešli s poudarka po varnem bivanju k poudarku o normalizaciji življenja in samoodločanja, k samokreiranju lastnega življenja.

Pri nas dajemo vseskozi velik poudarek krepitvi človekovega dostojanstva, ki se uresničuje na mnoge načine. Najprej v bivalnih pogojih, vrednih človekovega življenja. Nekoč štiri in pet posteljne sobe smo preuredili v eno- in dvoposteljne z lastnimi sanitarijami. Poimenovanje *oskrbovanci* smo zamenjali s *stanovalci*, saj želimo, da je to resnično Dom, kjer lahko vsak od njih sproščeno izraža svoje potrebe in želje ter je pri tem (u)slišan in viden. Vsi zaposleni smo aktivno vključeni v življenje slehernega stanovalca – nihče ni prezrt; ne želimo, da se dolgočasijo ali da ne bi vedeli, kam s svojim prostim časom. Skozi vse leto jih vabimo, da se udeležujejo kulturnih prireditev, predavanj, pohodov, abonmajev, različnih zabav, športnih aktivnosti, letovanj, izletov, pogovornih skupin, rojstnodnevnih praznovanj ... In veseli smo, ko se jih v tako velikem številu, udeležuje.

Želimo biti odprti navzven. Obiski niso samo dobrodošli, ampak so zelo zaželeni. Veseli smo, ko so na aktivnostih in praznovanjih prisotni prijatelji, sorodniki, znanci, prostovoljci ...

Radi smo tudi mentorji novim generacijam zdravstvenega osebja, osebam, ki bodo tudi v prihodnje delale na področju sociale, psihologije ipd. Kot učni zavod izvajamo klinične vaje, obvezno prakso in pripravništvo za mnoge poklice, katerih poslanstvo je med drugim tudi skrb za ranljive. Na to smo izredno ponosni in nas navdaja z velikim veseljem.

Zdravstvena nega in oskrba sta bili v našem domu skozi celotno zgodovino na visokem nivoju. Privzgojene vrline oskrbe in nege v preteklosti se kažejo še sedaj in se bodo tudi v prihodnosti. Nekoč je veljal medicinski model oskrbe, kjer so se zadovoljevale predvsem stanovalčeve potrebe po zdravju in medikamentozni terapiji, danes pa dajemo poleg vsega tega še poudarek na kulturi odnosov. Trdimo, da dobri medsebojni odnosi zdravijo, zato je res pomembno natančno poznavanje stanovalčeve življenjske zgodbe, saj se znamo le na ta način pravilno odzvati, ko/če nastopi stiska.

Ničesar ne storimo namesto drugega, ampak skupaj z njim. Cilj je ohraniti stanovalčevo čim večjo avtonomijo in neodvisnost pri vseh dejavnostih vsakdanjega življenja, zato tesno sodelujemo tudi z njihovimi svojci oz. sorodniki.

Že desetletje imamo vpeljan model spremljanja kakovosti, ki nas vseskozi opominja in usmerja k še odgovornejšemu opravljanju dela.

Podobno skrb namenjamo tudi zaposlenim. Zadovoljen in motiviran zaposlen bo znal na najplemenitejši način odgovarjati na potrebe stanovalcev. Največ lahko k temu pripomore vsak posameznik sam, veliko pa lahko prida tudi delovna organizacija. Skozi leta smo ustvarili tako, ki zna prisluhniti zaposlenemu, ki mu omogoča

usklajevanje družinskega in poklicnega življenja. Imamo pridobljen polni certifikat družini prijaznega podjetja. V izobraževanje in neformalna druženja vlagamo veliko sredstev in angažmajev. Večkrat poudarim, da so slabi odnosi v takšni organizaciji enostavno prepovedani, ker v ničemer ne pripomorejo k zadovoljstvu stanovalcev. Poklic, ki smo si ga izbrali, poslanstvo, ki ga izvajamo, obvezuje vse zaposlene k plemenitemu ravnanju. In z veseljem ugotavljam, da je v našem domu temu tako.

Naše skupno življenje tukaj na Grmovju in v naših bivalnih enotah v različnih lokalnih skupnostih mora zagotavljati, da se stanovalci, zaposleni in obiskovalci počutijo udobno in sproščeno. Dom je bil tudi s strani države in lokalne skupnosti prepoznan kot organizacija, ki je na področju skrbi za najranljivejšo populacijo naredila velike korake v smeri strokovnega razvoja. Največ pa nam pomenijo zahvale, pohvale svojcev stanovalcev in uporabnikov pomoči na domu. To je potrditev, da smo na pravi poti. In taki nameravamo ostati! Bogatili bomo svoje znanje, se medsebojno oblikovali, predvsem pa ostajali Človek Človeku. In prav to je naša strokovnost in naše poslanstvo – ustvarjanje občutka domačnosti in normalizacije življenja.

Iz srca želim, da ostanemo zvesti tej poti.

dr. Tomaž Lenart,
direktor

II. Dom naših stanovalcev

*»Sreča ni v glavi in ne v daljavi, ne pod palcem skrit zaklad.
Sreča je, ko se delo dobro opravi in ko imaš nekoga rad.«
(Tone Pavček)*

Ob obletnicah, kot je naša 40., se v mislih radi vračamo nazaj in si poskušamo priklicati spomine, kako je bilo ... Tudi sama jih imam kar veliko, saj se jih je od leta 1995, ko sem se tu zaposlila, in do danes kar precej nabralo.

Neizменно sem hvaležna vsem stanovalcem in sodelavcem, da smo v teh letih postali to, kar smo – Dom z velikim srcem, Družina, kjer se vsi člani počutimo varno, kjer smo vsi videni, sprejeti in spoštovani.

Dogodki in spomini se kar vrstijo. V večini je bilo lepo, kdaj pa tudi težko, posebej ob različnih spremembah; pa vendar smo se iz vseh preizkušenj skupaj dvignili še boljši, močnejši in bolj povezani.

Vsa ta leta smo skupaj gradili odnose, temu prilagodili delo v bivalnih enotah, leta 2018 v vse enote uvedli model kulture usklajenih odnosov ... In prav to nas je »zgradilo«, da smo danes družina, dom, kjer stanovalci in zaposleni živimo vsak dan, delimo vesele in kdaj tudi manj vesele trenutke.

Za naše delo in uspehe smo prejeli že nekaj priznanj in pohval. Vsako od njih pomeni veliko, saj je to potrditev, da delamo dobro. A največ šteje, ko se zjutraj odpravim od doma »domov«, ne v službo, ves čas dihamo kot eden in ko se popoldan poslovim od stanovalcev in sodelavcev z zavestjo, da smo skupaj naredili nekaj dobrega in sem k temu tudi sama prispevala. Ob tem mi je pri srcu toplo in takrat pomislim na resničnost čudovitih Pavčkovih verzov: »Sreča ni v glavi in ne v daljavi, ne pod palcem skrit zaklad. Sreča je, ko se delo dobro opravi in ko imaš nekoga rad.«

Nada Majger,
namestnica direktorja za področje ZNO

*»Naši dnevi so le nekoliko daljši kot list,
ki spomladi ozeleni in jeseni porumeni in oveni.
Pa vendar ne štejejo dnevi,
ki smo jih živeli ampak globina.
Pomembno je, kako smo živeli,
ljubili in koliko src smo se dotaknili.«*

– Julia Doria

III: Direktorji Doma: od začetkov do danes...

11

Muck Marinka
mandatno obdobje:
1977 – 1981

Trobec Marija
mandatno obdobje:
1982 – 1999

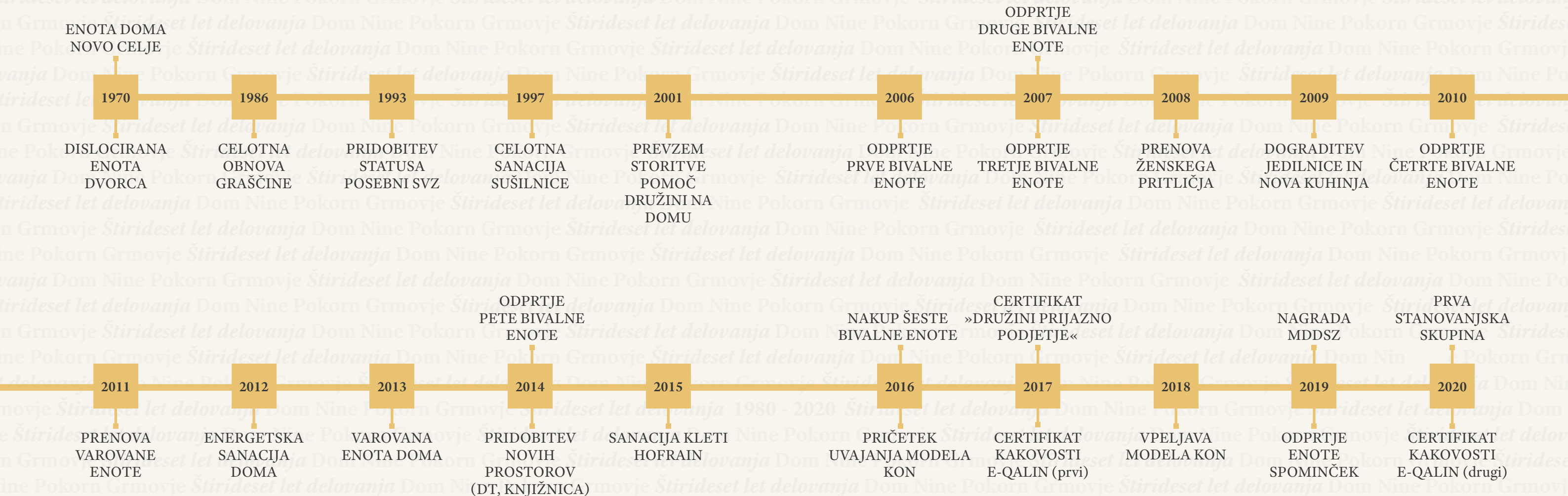
Ferlež Zdenka
mandatno obdobje:
1999 – 2008

Tomaž Lenart
mandatno obdobje:
2008 –

IV. Potovanje skozi čas

1970

ENOTA DOMA NOVO CELJE ZA STANOVALCE S POSEBNIMI POTREBAMI V GRAŠČINI

Graščina se v srednjem veku ne omenja. Po urbarju iz leta 1546 je dvor sodil k Deželno-kmečkemu uradu Žalec. V osnovnem popisu zemljiške posesti iz leta 1567 je imelo Grmovje kot Podurad Žalec svoje grajsko sodišče z lastnim pomirjem. Grmovje je bilo plemiški dvor, v lasti štajerskih deželnih stanov, ki je skozi zgodovino zamenjal kar nekaj lastnikov:

- 1546 Leysser
- 1624 Hans Pelzhofer
- 1659 rodbina Schweiger

- 1710 J. Gradler pl. Rotenturm
- 1735 Janez Bernard Pilpach
- 1748 Oton Ambrož Fretchner pl. Satzenhal
- 1780 grof Schrottenbach
- 1782 rodbina Jamnik
- 1793 grof Anton Gaisruck
- 1814 Kristijan pl. Leitner
- 1831 A. Jaut
- 1846 H. Schnitzer pl. Linderstaumm
- 1864 A. Maurer
- 1868 grof Henrik Arko
- 1875 grofica Leonija Sermage
- 1918 Ivan Ježovnik iz Arje vasi

Dom Nine Pokorn Grmovje: 1980 - 2020

Leta 1681 je bila graščina upodobljena na Wischejevem bakrorezu. Stavba je imela podložen pravokotni tloris, bila je dvonadstropna. Pozneje so jo na podlagi različnih želja večkrat spremenili, dogradili, podrli. Zgodovinski viri navajajo, da so tamkajšnji gospodje od okoliških kmetov pobirali tudi davščino od vinogradov; popisane so bile v gorskem vinogradniškem urbarju. Iz starih slik je namreč razvidno, da se je ob kamnitem portalu na južni strani razprostiral vinograd oz. je rasla trta.

DISLOCIRANA ENOTA DVORCA NOVO CELJE

Ježovnikovi so tik pred prvo svetovno vojno kupili posestvo na Grmovju od grofice Leonije Sermage. Ker so med drugo svetovno vojno sodelovali tako

z Nemci kot s partizani, je bila gosposčina leta 1945 zaplenjena skupaj z ostalo imovino Hansa (Ivana) Ježovnika. Postala je splošna ljudska imovina.

Matična zgradba, iz katere se je razvil DNPG, je bil Dvorec Novo Celje. V njem je Dravska banovina leta 1932 uredila umobolnico. V letu 1945 je nastala bolnišnica za pljučne bolezni. 1970 leta je Skupnost socialnega skrbstva Celje uredila Dom oskrbovancev Novo Celje. V graščini Hofrain na Grmovju je istočasno uredila dislocirano enoto, v kateri je bivalo 70 stanovalcev. V februarju 1978 so pričeli s projektnimi deli za gradnjo novega doma. V 80-ih letih pa je graščina Hofrain postala del DNPG.

Maja Ljubek

Dom Nine Pokorn Grmovje: 1980 - 2020

1986

**CELOTNA OBNOVA GRAŠČINE IN SOB,
NAMESTITEV 36 STANOVALCEV**

Graščina je delovala kot enota Novo Celje od leta 1970 do leta 1980. V njej je bilo nastanjenih 70 stanovalcev. Leta 1980 se je odprl nov dom – današnja glavna stavba. Vsi stanovalci so se preselili tja in graščina je ostala prazna kar celih 6 let ter bila skoraj obsojena na rušenje; prevladalo je mnenje, da se jo splača obnoviti. Največ finančnih sredstev je prispevala Skupnost pokojninskega in invalidskega zavarovanja Celje, kasneje pa še Skupnost pokojninskega in invalidskega zavarovanja SRS Ljubljana ter Skupnost pokojninsko invalidskega zavarovanja občin Mozirje, Šmarje pri Jelšah in Šentjur. Tako je graščina 31. 1. 1986 ponovno odprla svoja vrata in vanjo je bilo nameščenih 36 stanovalcev, ki so jih poimenovali *Graščaki*; to ime se je obdržalo vse do danes in nudi dom 25 stanovalcem.

Monika Doberšek, Brina Bogataj

Dom Nine Pokorn Grmovje: 1980 - 2020

1993

**PRIDOBITEV STATUSA POSEBNI
SOCIALNO-VARSTVENI ZAVOD**

27. 5. 1993 se je DNPG preoblikoval v javno-socialni varstveni zavod za opravljanje dejavnosti socialnega varstva. Ustanovitelj je RS, ustanoviteljske pravice in obveznosti pa izvršuje Vlada RS. S tem se je spremenila tudi dejavnost, ki je prej obsegala:

- institucionalno varstvo za odrasle duševno prizadete in duševno bolne osebe
- institucionalno varstvo starejših

- zdravstveno nego in zdravstveno rehabilitacijo
- drugo osnovno zdravstveno in specialistično konziliarno dejavnost, skladno z naravo dejavnosti in z mrežo javne zdravstvene službe
- pomoč posamezniku in družini na domu
- socialni servis
- naloge priprave okolja, družine in posameznikov na starost
- gospodarsko dejavnost, ki je namenjena višji kakovosti življenja in varstva oskrbovancev

Monika Doberšek, Brina Bogataj

Dom Nine Pokorn Grmovje: 1980 - 2020

1997

CELOTNA SANACIJA IN PREUREDITEV NEKDANJE SUŠILNICE

Leta 1996 je bila v načrtu celotna sanacija in preureditev nekdanje sušilnice hmelja v stanovanjski objekt – *nastanitveno-servisni objekt*. Pri sami obnovi je prišlo do zastojev, a v roku nekaj mesecev po pridobitvi priporočil s strani Ministrstva za gozdarstvo in kmetijstvo in Ministrstva za delo,

družino in socialne zadeve ter soglasje Občine Žalec se je prenova lahko nadaljevala. Februarja 1997 so bila vsa dela končana in v objekt je bilo naseljenih 16 stanovalcev, ki so bili sposobni bolj samostojnega življenja. V hiši sta bila še domska knjižnica in frizerski salon, leta 1998 pa je bila dokončno urejena tudi pedikura.

Monika Doberšek, Brina Bogataj

2001

PREVZEM STORITVE POMOČ DRUŽINI NA DOMU OD CSD ŽALEC

Nobena še tako urejena ustanova ne more nadomestiti toplega, domačega okolja, zato je želja vsakega posameznika, tudi v starosti, ostati doma. V ta namen je Vlada RS v luči globalne socialne varnosti sprejela poseben program razvoja pomoči za starejše osebe in v okviru tega storitev *pomoč družini na domu*.

Storitev je namenjena pretežno starejšim osebam, ki imajo zagotovljene bivalne in druge pogoje za življenje v svojem bivalnem okolju, se pa zaradi bolezni ali težav, povezanih s starostjo, ne morejo več v celoti oskrbovati in negovati sami, njihovi svojci pa take oskrbe ne zmorejo zagotoviti. S pomočjo na domu se nadomesti potrebo po institucionalnem varstvu in se tako posamezniku omogoči, da lahko čim dlje ostane v domačem okolju.

Obseg in vrsta pomoči družini na domu se prilagodi potrebam posameznega upravičenca, obsega pa naslednje vrste pomoči: POMOČ PRI TEMELJNIH DNEVNIH OPRAVILIH, GOSPODINJSKA POMOČ in POMOČ PRI OHRANJANJU SOCIALNIH STIKOV.

DNPG je 1. 7. 2001 od CSD Žalec prevzel izvajanje programa za Občine Žalec, Prebold, Braslovče, Vransko in Polzela. Zaposlene so bile 4 socialne oskrbovalke, pri 50 uporabnikih pa smo takrat opravili okoli 600 ur mesečno. Sprva smo jim nudili storitve le v dopoldanskem času, od ponedeljka do petka, a se je obseg teh z leti večal. Z letom 2005 smo

v sodelovanju z domsko kuhinjo pričeli pripravljati tudi kosila za uporabnike, in ker se je pojavila potreba, smo kasneje razširili opravljanje storitev tudi na popoldanski čas, na nedelje in praznike.

Število uporabnikov je z leti samo naraščalo, s tem tudi število ur in pa seveda število zaposlenih socialnih oskrbovalk.

DOM je najlepša od vseh besed, ob njej ti je toplo pri srcu, tam so čudoviti spomini in tisti, ki jih imamo radi. Veseli smo, da lahko z izvajanjem pomoči na domu tudi mi pomagamo, da imajo naši uporabniki vse to na svojem domu.

Nada Majger

2006

ODPRTJE PRVE BIVALNE ENOTE V ŽALCU

Pisalo se je leto 2006. 6 stanovalcev, katerih poti in življenjske zgodbe so se prvič srečale v Domu, so se v mesecu maju kot ena družina preselili v novo odprto prvo bivalno enoto. Še danes ta dan ostaja v njihovem lepem spominu in jim nariše nasmeh na obraz. Prve pobude in želje so bile izražene ravno z njihove strani in Dom je na podlagi teh iskal alternativo za njihovo pomoč v skupnosti. Želeli so si večje samostojnosti, mestnega utripa, vrnitve v svoj domači kraj, novih prijateljev ... Vsekakor pri samem procesu ni šlo samo za preselitev v drugo okolje, temveč predvsem za to, da bodo imeli možnost kar najbolje se vključiti v običajno življenje in imeti pri tem zagotovljeno potrebno podporo.

Uvajanje novih oblik bivanja v skupnosti je gotovo najpomembnejši korak, ki ga je Dom izvedel v procesu deinstitutionalizacije. Realiziranih je bilo več ključnih dejanj, ki so bistveno vplivala na izboljšanje kakovosti bivanja in življenja stanovalcev, spoštovanje pravic in svoboščin posameznika, povečevanje participacije in vpliva ter vključenosti. Nadgrajene in na novo uvedene so bile metode dela, ki se rezultirajo v izboljšanje v smislu opolnomočenja, individualizacije, soodločanja, spoštovanja pravic in svoboščin ter socialne vključenosti.

Stanovalci prve bivalne enote so postali ponosni Žalčani in že od samega začetka se veliko vključujejo v skupnost in življenje v mestu. Še posebej so ponosni, da ohranjajo in pridobivajo nova znanja in veščine ter postopoma sprejemajo vse več odgovornosti za svoje izbire in odločitve. Radi poudarijo, da so v enoti našli svoj mir in v mestu živijo življenje, kot so si ga vedno želeli.

Veronika Falant

2007

ODPRTJE DRUGE BIVALNE ENOTE NA POLZELI

Listopad. Vinotoč. Oktober. Še bi lahko iskali ponarodela imena za ta v romantične barve obarvan jesenski mesec. To je mesec naše selitve na Polzelo. V hiško, ki bo sčasoma postala naš dom. Dom, v katerem bomo zaželeni, varni, sprejeti. Kjer se bomo razumeli, se medsebojno podpirali in si pomagali. Kjer bomo zadovoljni in srečni.

7 nas je – 7 različnih zgodb in izkušenj. Morda bo potrebno nekaj časa in potrpljenja, da se bomo privadili živeti skupaj, a verjemite, da nam bo uspelo. Tako kot nam je uspelo že marsikaj. Učili se bomo drug od drugega, si pomagali in se podpirali. Živeli skupaj v slogi in razumevanju.

Lahko nam verjamete na besedo. In lahko nas tu in tam tudi obiščete. Veseli vas bomo, mi, ki postajamo *Polzelani*.

Barbara Krašovic

ODPRTJE TRETJE BIVALNE ENOTE

10. 12. 2007 so se v bivalno enoto 3 na Šprajčevi ulici 3 v Žalcu preselili prvi stanovalci. 4 so se preselili iz centralnega doma, 3 pa so prišli iz domačega okolja, kar je za takrat pomenilo veliko spremembo in izziv za zaposlene, saj niso poznali njihovih navad in posebnosti. Skupaj so se učili in spoznavali ter prilagajali novemu. Vodja je že od začetka Vesna Povše, od začetne »sedmerice« pa sta ostala le še 2; ostali so se preselili nazaj v centralni dom ali v druge bivalne enote, glede na njihove želje in potrebe.

Stanovalcema, ki sta od začetka v bivalni enoti, je ostalo v spominu odprtje, ki je bilo izvedeno na pravljčni decembrski dan. Zunaj je rahlo snežilo, imeli pa so prižgan ogenj. Nastopili so stanovalci z recitacijami in petjem, eden izmed njih je prikazal čarobnost karateja. Prisoten je bil tudi župan Občine Žalec. Po uradnem delu je sledila bogata pogostitev.

Stanovalci so danes zadovoljni, ker se med sabo razumejo, ker lahko delajo, hodijo na letovanja, izlete, sprehode, imajo vse v dosegu roke (pošta, zdravstveni dom, avtobus, vlak ...), imajo stike s svojci, ki jih obiskujejo ali gredo oni k njim. To je njihov novi dom. Počutijo se domače, sprejeti, slišani ...

Katarina Pristovšek Mutec

2008

PRENOVA ŽENSKEGA PRITLIČJA

Prenove ženskega pritličja smo se lotili konec oktobra 2008 in jo zaključili v decembru. Prenovili smo tlake, zamenjali pohištvo in zmanjšali kapaciteto enote. Iz troposteljnih sob smo v večini uredili dvoposteljne. Enota je bila nato generalno prenovljena še leta 2018, ko smo v vsaki sobi uredili še kopalnice, zamenjali tlake in dodatno uredili še enoposteljne sobe.

Olga Irman Počej

2009

**DOGRADITEV JEDILNICE
IN NOVA KUHINJA**

Zaradi prostorske stiske smo v letu 2009 povečali jedilnico z dograditvijo zimskega vrta v velikosti 200 m². Hkrati smo pripravili tudi povečanje obstoječe kuhinje, ki smo jo v celoti obnovili leto kasneje.

Olga Irman Počej

2010

**ODPRTJE ČETRTE BIVALNE ENOTE
DRAMLJE**

Z veliko željo po boljšem, bolj kakovostnem življenju, je v naselju Dramlje nastala bivalna enota. 9. 2. 2010 so se vanjo začeli vseljevati prvi stanovalci. 15 jih je tu našlo novi dom. Vselili so se v sobe, ki so si jih izbrali, ko so se prostori še urejali.

Ne morem mimo tega, kar nam je za popotnico zaželel gospod direktor: »Naredite bivalno enoto kot eno veliko družino.«

Stanovalci so prihajali iz različnih družin. Vsaka je imela svoje vrednote. Postopoma, korak za korakom nam je uspelo to, kar smo si zadali – povezati stanovalce med sabo. Tako smo tudi zaposlene skupaj z njimi začutile pripadnost naši novi družini.

Ker družine funkcionirajo s pomočjo drug drugemu in razdeljevanju nalog, smo naredili načrt zadolžitev, upoštevajoč zmogljivosti posameznika. Tako po svojih močeh sodelujejo pri hišnih opravilih, skrbijo za rože, visoke grede ... Določili smo hišni red, ob morebitnih »šumih« opozarjamo nanj, ki zajema vrednote: imamo se radi, spoštujemo drug drugega, rečemo prosim in hvala, pospravimo za sabo, odpuščamo drug drugemu, se pogovarjamo in ne kričimo, govorimo resnico, KER SMO DRUŽINA. Kot družina pa se skupaj odločamo, kako preživljati prosti čas in dopust, kam na izlet ..., zato jo pogosto skupaj kam »mahnemo«, izbiramo različne lokacije za izlete, letovanja na morju ali kje drugje ter »si damo duška« in uživamo v lepih trenutkih. Ne

pozabimo niti na svojce stanovalcev, saj imamo tudi z njimi prijetne odnose; redno smo v stikih, enkrat letno pa se dobimo v bivalni enoti, ko pripravimo srečanje na določeno temo.

Skupina 15 stanovalcev je bivalno enoto sprejela za svoj dom. Prav tako zaposlene mnogokrat izrečemo, da je to naša nadomestna družina. Zato se pogosto sliši, ko kdo reče: »TU SEM DOMA.« Prav zaradi tega smo pričeli prepevati istoimensko pesem Viktorjev, ki je postala kar naša himna:

Tu je moj dom, tu sem doma.

Tu je del mene, del mojega srca.

ŠE NEKAJ VTISOV STANOVALCEV

Joži: V dom Grmovje sem prišel iz bolnice Vojnik. Takoj, ko sem prispel v dom, so me poslali v bivalno enoto, kjer mi je všeč. Dobim zdravila, ki jih potrebujem, sodelujem pri opravilih, ker ni nobeno delo težko.

Andrej: izpolnila se mi je želja, da sva v bivalno enoto šla skupaj z Emico. Bila sva prva stanovalca v bivalni enoti. Čeprav je močno snežilo, so naju zaposlene z vsemi najinimi stvarmi preselile. Tu mi je všeč, ker se vedno nekaj dogaja. Z Emico sva se tu poročila.

Lojzka: Veselila sem se selitve v bivalno enoto. Dobila sem svojo sobo, cerkev je blizu za obisk svete maše. Krajanji so nas lepo sprejeli. S sabo so me vzeli na izlete.

Špela: Prišla sem kasneje kot drugi stanovalci. Tu mi je všeč. Je mir, vzpostavljena sta red in disciplina. Zadolžitve me ne motijo, čeprav mi včasih ni do dela. Všeč mi je, ko kam gremo. Ali na izlet ali letovanje. Imamo se fajn, zaposlene nam pripravijo presenečenja z zanimivimi dogajanji.

Dominik: Tu mi je všeč. Imam prosto gibanje, čeprav se rad zadržujem v bivalni enoti. Ni problem opraviti kakšno delo, ker je treba nekaj delati. Drugače bi bil dolgčas.

Malči: Najprej sem bila v sobi s sostanovalko Jožico, ki je že umrla. Kasneje sem dobila svojo sobo, kar mi je zelo všeč. Ker sem v bivalni enoti Dramlje, imajo tudi svojci bližje, kadar pridejo na obisk ali me odpeljejo domov. Zaposlene so prijazne, imamo se fajn. Všeč mi je, ker velikokrat kam gremo in se imamo vedno lepo.

Breda Arzenšek

2011

PRENOVA VAROVANE ENOTE – PRIJATELJI

V letih od 2010 do 2015 smo z namenom zagotavljanja boljšega bivalnega standarda stanovalcev izvedli številne investicije. Med drugim prenovo takrat varovanega oddelka, danes enote *Prijatelji*. Troposteljne sobe smo zmanjšali na dvoposteljne, prenovili kopalnice z wc-eji, lepšo podobo sta dobila tudi dnevni prostor in čajna kuhinja. Stanovalci so se vrnili v povsem prenovljene prostore, kar je vplivalo na njihovo boljše psihično in fizično počutje.

Starega je ostalo malo, a tudi novo okolje prevevajo mir, toplina, optimizem.

Andreja Lipar

2012

ENERGETSKA SANACIJA CENTRALNE STAVBE, NASTANITVENEGA OBJEKTA, PREHOD OGREVANJA S KURILNEGA OLJA NA SEKANCE

Z uspešno prijavo na Ministrstvu za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, smo uspeli pridobiti evropska sredstva v višini 440.000,00 EUR za celovito energetska sanacijo Doma. 90 % je bilo evropskih sredstev, 10 % pa je kril Dom sam. V graščini in nastanitvenem objektu smo zamenjali stavbno pohištvo, izolirali celotna podstrešja vseh treh stavb, zamenjali ovoj fasade nastanitvenega objekta, toplotno izolirali graščino ter uredili zunanjo fasado. Na nastanitvenem objektu smo zamenjali tudi streho. Za potrebe sanitarne vode smo namestili sončne kolektorje. Največja energetska varčna pridobitev pa je bila zamenjava energenta. Peči na kurilno olje smo zamenjali s pečmi na sekance in s tem

že v prvem letu povrnili celotne stroške investicije. Hkrati smo uredili nekdanje svinjake, v katerih se nahaja nova kotlovnica.

Olga Irman Počej

Dom Nine Pokorn Grmovje: 1980 - 2020

2013

VAROVANA ENOTA DOMA

Ob uveljavitvi Zakona o duševnem zdravju leta 2008 je bil DNPG postavljen pred nove izzive in je 12. 9. 2013 med prvimi socialno-varstvenimi zavodi verificiral *varovano enoto*. V skladu s svojim osnovnim poslanstvom je to enoto verificiral za osebe z več motnjami, tj. za osebe s težavami v duševnem razvoju in z dolgotrajnimi težavami v duševnem zdravju. Po skorajšnjem desetletju je bil Dom že večkrat izpostavljen izzivom glede sprejemanja oseb po preteku forenzične obravnave v varovani enoti na podlagi izrečenega sklepa sodišča in neuslišan z mnenjem, da *za tako vrsto oseb, ki so še vedno nevarne družbi, nima ustreznih specializiranih pogojev in da svojim uporabnikom ne zmore več zagotavljati ustrezne varnosti*. Glede na opravljanje socialnega varstva za osebe s posebnimi potrebami kot svoje osnovne dejavnosti, se vedno bolj zdi, da je na tem področju potrebno nekaj spremeniti in hkrati ohraniti osnovno skrb in varstvo.

Posebno skrb namenjamo varovanju stanovalcev s težavami v duševnem zdravju in dolgotrajnimi težavami v duševnem zdravju. V ta namen imamo enoto, namenjeno 12 stanovalcem. Enota ima svoj izhod na skupni vrt in teraso, ki je namenjena samo njim. Družijo se v dnevnem prostoru, ki je hkrati tudi jedilnica; tu radi klepetajo, spijejo kavo in gledajo televizijo. Organizirane so redne aktivnosti za popestritev prostega časa, kot so npr. telovadba, obisk terapevtskih kužkov, pogovorna skupina, sprehodi izven varovanega oddelka ...

Stanovalci so zaradi svojih potreb ves čas deležni posebnega varstva, oddelka in zavoda pa ne morejo zapustiti brez spremstva.

Na varovano enoto sprejmemo stanovalca, ki izpolnjuje pogoje za sprejem v DNPG, kar pomeni, da ogroža svoje življenje ali življenje drugih, huje ogroža svoje zdravje ali zdravje drugih, povzroča hudo premoženjsko škodo sebi ali drugim.

V času življenja na varovanem oddelku se stanovalcem zagotavlja spoštovanje človekovih pravic in temeljnih svoboščin, zlasti osebnosti, dostojanstva ter telesne in duševne celovitosti.

Mateja Milenkovič Šimek

Dom Nine Pokorn Grmovje: 1980 - 2020

ODPRTJE PETE BIVALNE ENOTE V ŽALCU

V DNPG si že vrsto let prizadevamo k spodbujanju in možnosti bivanja izven institucionalnega varstva. Poudarek je na ohranjanju in spodbudah zdravih navad in življenjskega sloga v manjši skupini, ki živi v urbanem okolju. V ta namen smo leta 2014 v Žalcu odprli peto bivalno enoto, ki so jo kasneje stanovalci poimenovali *Vrtnica*. V enoti je takrat živelo 7 stanovalcev, vodila pa jo je gospa Ivanka Vašl.

Gospod Franc Kovač nam je na kratko zaupal, kako je doživljal svojo selitev:

»V bivalno enoto sem prišel iz Doma Nine Pokorn Grmovje. Ob selitvi sem čutil strah, nemir, saj si nisem mogel predstavljati, kako se bom navadil. Drugo

Dom Nine Pokorn Grmovje: 1980 - 2020

okolje, družinsko življenje, dobri ljudje in lepi odnosi so hitro pregnali strah in nemir. S partnerko sva imela veliko sobo, ki nama je dajala zasebnost. Skupaj smo hodili na morje, koncerte, kavo, v trgovino itd. Bilo mi je zelo všeč. »

Maja Ljubek

PRIDOBITEV NOVIH PROSTOROV DELOVNE TERAPIJE, KNJIŽNICE IN VEČNAMENSKEGA PROSTORA

V DNPG si vseskozi prizadevamo zagotoviti čim višje bivalne pogoje z namenom dvigniti kakovost življenja stanovalcem. S tem namenom smo leta 2014 toplotno izolirali podstrešje in v mansardnih prostorih centralne stavbe pridobili nove prostore za dodatno delovno terapijo, knjižnico in večnamenski prostor.

Maja Ljubek

Dom Nine Pokorn Grmovje: 1980 - 2020

2015

**SANACIJA KLETI V GRAŠČINI TER
UREDITEV RESTAVRACIJE HOFRAIN**

Na martinovo, 11. 11. 2015, smo imeli slavnostno odprtje kleti, imenovane Hofrain. Zapuščeno klet, ki je bila v preteklosti namenjena shranjevanju pridelkov, kasneje pa skladiščenju odvečnega blaga, smo očistili in jo namensko preuredili v prostor za druženje. Obnovili smo vhodni portal, speskali stene, vzdrževalci so zgradili kamin, nato pa smo uredili še odvodnjavanje odvečne vode, položili talno gretje in keramiko, ometali zidove in prostor opremili.

Olga Irman Počej

Dom Nine Pokorn Grmovje: 1980 - 2020

2016

**NAKUP ŠESTE BIVALNE ENOTE
DOBRNA**

Lipa zelena je, tam v dišečem gaju,

s cvetjem me posipala, d'jav sem, da sem v raju ...

Zgodba bivalne enote Pod Lipco se je začela pisati 2. 2. 2016, ko smo polni entuziazma pa tudi malo zaskrbljeni drug za drugim stopali v hiško ob lipi na Dobrni. Že ob vstopu pa nas je pozitivno presenetila – pozdravila nas je vsa lepa in prijazna ter vabila v svoje zavetje; 12 stanovalcev in 5 zaposlenih smo jo takoj sprejeli za drugi dom. Od takrat v njej vsak dan diši po dobri hrani, ki jo s skupnimi močmi pripravimo,

skupaj skrbimo za čistočo in urejenost v njej in njeni okolici, hodimo na sprehode, izlete, letovanja, se igramo družabne igre, rišemo, poslušamo glasbo, pojedemo in plešemo, imamo se radi in si med seboj pomagamo.

Tako, kot so v življenju vzponi in padci, tako tudi pri nas kdaj »popiha rahel vetrič ali močna burja«, toda pomembno je, da takrat stopimo skupaj in premagamo težave.

Veseli smo vsakogar, ki nas obišče, zato vas vabimo, da preverite, kako se imamo.

Mojca Antloga

Dom Nine Pokorn Grmovje: 1980 - 2020

PRIČETEK UVAJANJA MODELA KULTURE USKLAJENIH ODNOSOV PO BIVALNIH ENOTAH

S pričetkom delovanja bivalne enote na Dobrni leta 2016 smo začeli uvajati model Kulture usklajenih odnosov tudi v ostalih bivalnih enotah. Organizirano je bilo izobraževanje s strani Firisa, v podporo pa so nam bile tudi učiteljice odnosne nege.

Po bivalnih enotah so se določili stalni timi zaposlenih, ni bilo več prehajanja iz ene enote v drugo. V začetku je bilo čutiti kar nekaj strahu, celo odpora, da ne bo izvedljivo, da je premalo zaposlenih, da bo težko reševati primere odsotnosti zaradi bolezni ...

Kljub vsemu smo »zagrizli« in bili uspešni; potrebno je bilo le malo več razmišljanja, dogovarjanja in organizacije. Vsaka enota je postala samostojnejša in se je organizirala po svoje. Na ta način smo se zaposleni povezali in dobili več moči pri sodelovanju znotraj enote, pri načrtovanju dela, aktivnosti in večjo veljavo. Bolj smo se povezali s stanovalci, saj dobro poznamo njihove življenjske zgodbe, strahove, dobre lastnosti ..., hkrati pa je tudi vsak stanovalec izbral svojo referenčno osebo med zaposlenimi, da mu pomaga pri uresničevanju želja in potreb, če sam ne zna ali ne zmore.

Stvari, ki so bile prej organizirane centralno, zdaj izvajamo po enotah (letovanja, izleti, praznovanja rojstnih dni, srečanja s svojci, druženja ...), v pripravo dogodkov pa so vključeni vsi zaposleni in vsak nosi del odgovornosti. Ta način dela smo ponotranjili, postal je naraven, domač, mi pa smo z njim postali samostojnejši, manj odvisni in delo opravljamo z večjim zadovoljstvom.

Katarina Pristovšek Mutec

Dom Nine Pokorn Grmovje: 1980 - 2020

2017

CERTIFIKAT »DRUŽINI PRIJAZNO PODJETJE«

Certifikat *Družini prijazno podjetje* je svetovalno-revizorski postopek, ki temelji na družbeno-odgovornem principu upravljanja sodelovanja z zaposlenimi, s poudarkom na usklajevanju poklicnega in zasebnega življenja.

V začetku decembra 2013 je DNPG prejel osnovni certifikat Družini prijazno podjetje, v okviru katerega smo v obdobju 2014–2017 uvedli in implementirali 7 ukrepov za lažje usklajevanje poklicnega in zasebnega življenja.

Po opravljeni reviziji svetovalnega organa Ekvilib Ljubljana smo 12. 5. 2017 v Mestnem muzeju Ljubljana, na slavnostni prireditvi, prejeli polni certifikat. Certifikate je podeljevala državna sekretarka na Ministrstvu za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, gospa Martina Vuk.

S pridobitvijo certifikata smo stopili v skupino podjetij, ki se zavedajo pomembnosti usklajenega poklicnega in zasebnega življenja zaposlenih. Z izvajanjem začrtanih ukrepov želimo prispevati k dolgoročnemu procesu spreminjanja organizacijske kulture in ozavestiti vse zaposlene, da je poklicno in zasebno življenje združljivo in da se ni potrebno več odreči enemu na račun drugega.

S skupnim prizadevanjem za uresničevanje zaposlenim prijazne organizacijske politike bomo zagotovili pogoje za lažje usklajevanje družinskega in

poklicnega življenja. Težili bomo k temu, da se bodo zaposleni počutili varne, samostojne in ustvarjalne pri svojem delu.

13 ukrepov, sprejetih v okviru certifikata, se nanaša na področje delovnega časa, organizacije dela, politiko informiranja in komuniciranja, veščine vodstva in storitve za družine.

Mateja Obreza

Dom Nine Pokorn Grmovje: 1980 - 2020

PRIDOBITEV PRVEGA CERTIFIKATA KAKOVOSTI E-QALIN 2017-2020

Konec junija 2017 se je zgodilo nekaj pomembnega – obiskala sta nas presojevalca iz podjetja Bureau Veritas, ki sta v imenu istoimenskega podjetja iz Francije presojala oz. ocenjevala delo DNPG na področju stanovalcev, zaposlenih, vodstva, okolja in učeče se organizacije. V treh dneh sta pregledala dokumentacijo, se pogovarjala s stanovalci, zaposlenimi in s svojci, si ogledala vse stavbe in bivalne enote. Z našim delom in okoljem sta bila zelo zadovoljna, seveda pa je v vsakem delu še vedno prostor za izboljšave.

V sklepu Poročila o izvedeni presoji sta zapisala:

»Zavod je odprt in dobro sodeluje z lokalnimi skupnostmi, v katerih izvaja dejavnosti, javnimi zavodi, nevladnimi organizacijami, izobraževalnimi institucijami, podjetji ... Zavod uspešno komunicira z zunanjimi strokovnimi in drugimi javnostmi.

Družbena odgovornost in vključenost zavoda v okolje se kaže tudi s ponudbo storitev za lokalno prebivalstvo in vključevanjem lokalne javnosti v izvedbo projektov, ki pomembno vplivajo na možnosti izbire in kvaliteto življenja v lokalni skupnosti.

Zaposleni dajejo vtis dobrega kolektiva, naravnane v iskanje rešitev za zadovoljevanje potreb stanovalcev, zaščito njihovih pravic in koristi, spoštovanju zasebnosti. Skupaj s stanovalci sooblikujejo njihovim potrebam prilagojene storitve in jih vključujejo v vse procese in aktivnosti, jih tako krepijo in jim dodajajo moč za prevzemanje odgovornosti za uresničevanje sprememb, ki jim omogočajo kvalitetnejše življenje.«

S ponosom smo v avgustu prejeli zaslužen certifikat kakovosti s področja E-QALIN, s čimer potrjujemo, da delamo dobro in kakovostno na vseh področjih našega delovanja. Pomeni tudi, da se moramo truditi še naprej, razvijati svoje ideje in se usmerjati v prihodnost.

Olga Irman Počej

2018

VPELJAVA MODELA KULTURE USKLAJENIH ODNOSOV (KON) NA CELOTNEM NIVOJU DOMA

Kultura usklajenih odnosov je celovit model, ki temelji na pozornosti in naklonjenosti do stanovalcev, na njih deluje blagodejno in s tem dosega presenetljive, pozitivne učinke in spremembe.

Vsak posameznik je slišan, razumljen in upoštevan, zato se stanovalci čutijo sprejete in zaželeni.

Z modelom smo se srečali že leta 2013 na prvih izobraževanjih in ker nam je bil koncept blizu, kar nekako smo se že videli v njem, smo nadaljevali z izobraževanji vseh zaposlenih. V veliko pomoč pri samem uvajanju je bila dobra praksa v vseh bivalnih enotah.

Model smo tako začeli uvajati aprila 2017, in sicer na dveh enotah (Zarja in Graščaki), oktobra istega leta na treh (Sonce, Slavček in Triglav) in marca 2018 še na preostalih štirih (Babuške, Veseljaki, Prijatelji in Vita).

Namen uvedbe modela je v prvi vrsti doseči dobro počutje zaposlenih in stanovalcev in temu smo se poskušali čimbolj približati tako, da so si lahko zaposleni sami izbrali enoto oz. stanovalce, s katerimi želijo delati, in tim sodelavcev, ob katerih se dobro počutijo in so si blizu.

Zaposleni na enotah so povsem samostojni in v celoti odgovorni za organizacijo življenja

stanovalcev, delovni timi si sami sestavljajo razporede dela in prilagajajo delovni čas glede na potrebe stanovalcev in svoje želje.

Vsi zaposleni na enotah so svojim stanovalcem referenčne osebe in skupaj s tremi učiteljicami KON poskrbijo za pripravo Osebnih načrtov po načelih KON in za redne revidacije le-teh enkrat letno, ob poslabšanjih zdravstvenega stanja in počutja stanovalca pa tudi pogosteje.

Strokovni delavci in zaposleni v drugih službah so stanovalcem sekundarne referenčne osebe, pri čemer namenijo vsaj enemu stanovalcu vsaj enkrat mesečno vsaj eno uro svojega časa in sodelujejo pri pripravi revidacije.

Nov koncept dela KON temelji predvsem na skrbi za dobro počutje stanovalcev in zaposlenih ter poglobljenih odnosih med obojimi. S tem smo pokazali, da nam je mar za stanovalce in zaposlene oz. nam ni vseeno za nikogar med njimi.

Nada Majger

2019

NAGRADA MINISTRSTVA ZA DELO, DRUŽINO, SOCIALNE ZADEVE IN ENAKE MOŽNOSTI ZA IZSTOPAJOČE KAKOVOSTNO STROKOVNO DELO V ZADNJIH PETIH LETIH

6. 12. 2019 je bil prav poseben dan. Predstavniki Doma smo se na Brdu pri Kranju udeležili slovesne podelitve nagrad in priznanj za delo na področju socialnega varstva in izvajanja rejniške dejavnosti za leto 2019. S strani Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti je Dom prejel nagrado za izstopajoče kakovostno in strokovno delo v zadnjih petih letih.

Dom skozi vsa leta vidi temeljno poslanstvo v zagotavljanju kakovostnih storitev po načelu celovitosti in individualnosti obravnave.

Strategija razvoja in vizija sta usmerjeni v izboljšanje kakovosti življenja stanovalcev, zagotavljanju aktivnih

oblik varstva, vzpostavitvi pluralnega pristopa, oblikovanju strokovnih pristopov za obvladovanje socialnih stisk in potreb stanovalcev ob upoštevanju splošnih in strokovnih načel socialne pravičnosti, solidarnosti, proste izbire, izenačevanju možnosti ter spoštovanju pravic in človekovega dostojanstva.

Z vpeljavo novih metod dela je Dom postal primer dobre prakse in zgled drugim domovom za starejše in socialno-varstvenim zavodom.

Veronika Falant

ODPRTJE ENOTE SPOMINČEK

Leto 2019 smo v Domu začeli slavnostno. V petek, 11. 1. 2019, smo odprli prizidek Doma – enoto *Spominček*, namenjeno dementnim stanovalcem. Za vse obiskovalce smo pripravili kratek program, ki smo ga popestrili s petjem in plesom, nato pa je sledil še slavnostni blagoslov in prerez traku, pri katerem je sodelovala tudi (takrat ministrica za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti) gospa Ksenija

Klampfer. Na koncu nas je vse prisotne čakala še odlična pogostitev, ki so jo pripravili naši kuharski mojstri.

S to enoto smo dementnim stanovalcem omogočili, da jim pomoč nudimo še bolj celostno in s še drugimi/drugačnimi pristopi. Prav tako je z odprtjem enote pridobila celotna lokalna skupnost, saj v primeru prostih mest sprejemamo tudi bolnike iz domačega okolja.

Enota zagotavlja občutek varnosti, saj gre za enoto z osebnim spremljanjem. S svojim odprtim dnevnim prostorom pričara bolj pomirjajoče okolje, okvir hiške pred vstopom v sobo stanovalca pa prispeva k domačnosti. Na ta način stanovalec lažje najde pot do svoje postelje, saj ga pred vhodom v sobo pričakajo njegovi osebni predmeti (slike in ostale pomembne stvari), ki ga spominjajo na otroštvo, mladost in odraslo življenje.

Pri demenci je izjemnega pomena, da ohranjamo dostojanstvo človeka, zato se vsakodnevno trudimo, da se jim pridružimo tam, kjer so, v njihovi realnosti, in počnemo stvari skupaj z njimi v tolikšni meri, kot zmorejo. Kjer pa to ne gre več, pomagamo s pomirjajočo, domačo in nemotečo prisotnostjo.

Mogoče stanovalci kdaj pozabijo, kaj jim rečemo, in niso najbolj razumni, prepričani pa smo, da ne pozabijo, kako se zaradi nas počutijo. Naše vodilo je, da naj bo vsak posameznik slišan, upoštevan, vreden, spoštovan, predvsem pa, da preostanek življenja preživi na dostojanstven in človeka vreden način.

Sabina Brdник

2020

STANOVANJSKA SKUPINA V ŽALCU

6. 5. 2020 so se trije stanovalci iz Vrtnice preselili v stanovanje na Tomšičevi 1 v Žalcu. Stanovanje so v celoti prenovili in opremili za kakovostno življenje štirih stanovalcev.

Stanovalci, ki so bili izbrani, so izrazili željo po samostojnejšem življenju in so za to obliko bivanja tudi sposobni; četrti se je skupini pridružil v septembru 2020.

Njihov dan je v dopoldanskem času strukturiran, tudi voden (priprava zajtrka, pomoč pri pripravi kosila, skrb za perilo, čiščenje prostorov, industrijsko delo ...), popoldan pa izvajajo aktivnosti po lastni želji (počitek, gledanje TV, priprava večerje, sprehod, nakupi, obisk prireditev v mestu ...).

Zaradi pandemije oz. v njenem najmočnejšem valu so bili pretežno v stanovanju, na sprehode in po nakupih pa so šli le v spremstvu zaposlenih. To »prisilno« intenzivnejše druženje jih je še bolj povezal med seboj in tudi z zaposlenimi, ki so prihajali.

Čutijo pripadnost svoji enoti, radi pa hodijo delat v enoto 1 ali 3 in se družijo s tamkajšnjimi stanovalci.

Tudi drugi stanovalci v bloku so jih lepo sprejeli, čeprav jih je bilo sprva kar malo strah in so imeli pomisleke.

Katarina Pristovšek Muteč

PRIDOBITEV DRUGEGA CERTIFIKATA KAKOVOSTI E-QALIN 2020-2023

Naslednje certificiranje nas je čakalo v letu 2020. Izvedli smo ga kljub izbruhu pandemije, v presojo pa dodali tudi pomoč družini na domu.

Presojevalca sta v svojem sklepu zapisala:

»Dom uresničuje svoje poslanstvo skladno z vizijo razvoja in v ospredje postavlja stanovalca/uporabnika in izvajanje kvalitetnih storitev po njegovi meri, zato storitve prilagaja psihofizičnemu stanju, potrebam,

sposobnostim in željam stanovalcev, ob doslednem upoštevanju človekovega dostojanstva. Velik poudarek namenja komunikaciji, dobrim medčloveškim odnosom in sodelovanju vseh vključenih v delovnih procesih.

Stanovalce/uporabnike vključujejo v vse procese in aktivnosti, jih tako krepijo in jim dodajajo moč za prevzemanje odgovornosti za uresničevanje sprememb, ki jim omogočajo kvalitetnejše življenje.« ...

Rezultat uvedbe E-qalina je naša zavezanost k najvišjim ciljem poslovanja.

Olga Irman Počej

»

*»Preteklost nam ne pripada več, kdo ve, ali
prihodnost bo; edina pretanjena rezina časa, ki nam
je dana in ki jo moramo napolniti z zasluženimi
dejanji, je sedanji trenutek.«*

- Wilhelm Muhs

V. Pregled skozi številke				V. Pregled skozi številke			
LETO	STANOVALCI	POVPREČNA STAROST	ZAPOSLENI	LETO	STANOVALCI	POVPREČNA STAROST	ZAPOSLENI
1981	166	55	60	2001	235	60	106
1982	166	64	59	2002	236	60	110
1983	166	59	59	2003	232	59	105
1984	165	61	60	2004	230	60	109
1985	166	59	60	2005	226	59	108
1986	214	67	65	2006	232	59	105
1987	214	64	67	2007	237	60	119
1988	216	60	67	2008	234	59	126
1989	222	57	70	2009	232	60	131
1990	226	60	70	2010	243	60	131
1991	223	59	70	2011	237	60	132
1992	227	58	71	2012	242	60	134
1993	228	59	73	2013	236	61	127
1994	229	60	77	2014	242	61	134
1995	227	61	79	2015	241	61	140
1996	229	60	81	2016	242	60	145
1997	238	60	83	2017	243	60	152
1998	238	61	85	2018	239	60	152
1999	237	60	97	2019	245	60	168
2000	238	60	98	2020	243	60	170

VI. Biti prostovoljec, pomeni dati košček sebe nekomu drugemu

»Nihče ni tako velik, da ne bi potreboval pomoči,
in nihče ni tako majhen, da je ne bi mogel nuditi.«

(Kralj Salomon)

Prostovoljstvo je pester in bogat pojem, ki sega na najrazličnejša področja. Vključuje ljudi vseh starosti in vladne ter nevladne organizacije najrazličnejših profilov. Prav tako je izrednega pomena v življenju in delu vsake skupnosti, saj prispeva k dvigu kakovosti življenja v družbi.

Tudi v našem Domu prostovoljno delo že leta sprejemamo kot odlično dopolnitev naših rednih programov ter priložnost za nova povezovanja z okoljem. Skupaj s prostovoljkami in prostovoljci smo ustvarili že mnogo dobrih zgodb in praks.

Prostovoljci pri nas na različne načine prispevajo svoja znanja, čas, ideje, predvsem pa namenijo trud ter košček svojega srca našim stanovalcem. Za prostovoljstvo se odločijo iz različnih razlogov – nekateri želijo nuditi pomoč posameznikom v stiski, vračati organizaciji, od katere so sami prejeli pomoč, ali enostavno spreminjati svet na bolje.

Na svetu nismo sami in kdor je prostovoljec, se ne zanima samo za lastne potrebe, temveč velikokrat na prvo mesto postavi potrebe tistih, ki potrebujejo pomoč.

Če bi bilo na svetu več prostovoljcev, bi svet v zelo kratkem času postal kraj ljubezni, razumevanja, naklonjenosti in sočutja. Ko pomagamo ljudem, pozabimo na predsodke in kulturne razlike ter vidimo v drugi osebi to, kar v resnici smo. Vidimo, da smo vsi ljudje.

Maja Lovrenčič

ZAKAJ SEM PROSTOVOLJEC?

»Lanska jesen me je nagovorila s posebnim apelom. Da grem v družbo prostovoljcev. Moja prireditvena dejavnost je opešala. Neki novi komunikacijski prijemi (edina možnost, da smo ustvarjalci sploh kaj ustvarjali) so me žalostili.

K sreči smo doma z ženo in hčerko kreirali »domače« ideje znotraj glasbe, ustvarjanja vsega mogočega. Rad imam ljudi. Rad med njih prenesem svoje veselje, znanje, vedrino. Zato sem se odločil za prostovoljstvo. Najprej preko slovenske filantropije kot voznik in nato kot prostovoljec v Domu Nine Pokorn.

Slavček. Moj oder, moja pripovedovalnica, moja ustvarjalnica.
Z vsem srcem sem vse troje delil z gospemi, ki so mi naproti prišle s pesmijo in dobro voljo.
Včasih bolj, včasih manj.

Veliko sem slišal, spoznal. A upam, da sem še več dal. To, kar znam, in to, kar sem.

Vem, da ne bo več toliko časa za naša druženja. Čas je bil poseben. Bom pa rad priskočil s kakšno pesmijo ali besedo. Na koncert. Na druženje.
Želim si, da takšna pojoča druženja ostanejo stalnica. Takšnim trenutkom smo hvaležni vsi.«

Franci Podbrežnik

»V Dom Nine Pokorn Grmovje sem hodila dvakrat na teden, kot prostovoljka. Z veseljem sem prišla, saj sem se med stanovalci in sodelavci počutila lepo - kot doma. Nič ni lepšega kot to, da človek pride tja, kjer se počuti sprejetega in sproščenega. Delo na enoti Spominček me je vsak teden napolnilo z novo energijo, veseljem in notranjim mirom. Prav vsi zaposleni delajo s srcem in ljubeznijo.

Vsi so vedno pripravljene pomagati in priskočiti na pomoč. Delu in stanovalcem se posvečajo z nasmehom na licih. Animatoriki si neutrudno prizadevata, da je vzdušje v domu vedno bolj prijetno, razgibano in nikoli dolgočasno. Njuno delo je nepogrešljivo. Moje srce poje od hvaležnosti vsem, s katerimi sem sodelovala. Hvaležna sem sestri Tjaši in zaposlenim na enoti Spominček. Hvala animatorkama Brini in Moniki, delovni terapevtki Andreji ter psihologinji Maji

Lovrenčič. Hvala tudi vsem ostalim, ki ste verjeli vame in bili vedno pripravljene na sodelovanje. Med vami se človek nikoli ne počuti odrinjenega na stran. Prav tako tudi v kuhinji, kjer so vsi zaposleni zelo pazljivo in pridno kuhali za več kot 180 ljudi. Če bi vsi videli, kako težko in odgovorno je vaše delo, bi se vsak dan postavili pred vas in se vam neskončno zahvalili. Hvala tudi Branku Šušteriču, ki me je večkrat povabil k učenju peke slovenskega jabolčnega zavitka. In hvala mojima pridnima učiteljicama.

Ko vstopiš v dom, so tu vedno prijazne medicinske sestre, ki so ves čas na razpolago in ti z nasmehom vzamejo bris. Hvala najboljšemu direktorju Tomažu Lenartu in glavni sestri Nadi Majger, ki sta neizrekljivo dobra in delovna. Hvala tudi zdravniku dr. Pantošu, ki mi je vedno povedal nekaj lepega za zdravo življenje. Zaradi vseh vas je lepo delati v domu in tam živeti. Hvala socialni delavki Veroniki, ki je vedno pripravljena poslušati in urediti vse tako, da bo prav. Hvala tudi mojim so-prostovoljcem, predvsem Franciju Podbrežniku, ki je večkrat sodeloval z nami na koncertu. Ljudje z velikim srcem!

Srčno upam, da se bo več ljudi odločilo za prostovoljstvo, saj je to delo, kjer lahko daš veliko in ti ni težko dati še več. Pri prostovoljstvu se človek lahko s srcem posveti delu.

Hvala mojim stanovalcem. Prav vi ste mi dali največ. Vsak nasmeh, ki ste mi ga podarili, je mojemu življenju dodal deset let. Neizmerno ste me obogatili s svojo preprostostjo, potrpljenjem in potrpežljivostjo.

Hvala vsem vam, ki delate in živite v domu Nine Pokorn. Vsi ste pravi junaki!«

Felicitas Ogechukwu Nwabueze

VII. Skupine za samopomoč

*Vsaka težava, ki se podeli, se prepolovi,
vsako veselje pa se ob delitvi poveča ...*

Samopomoč je že od nekdaj temeljna človeška oblika spoprijemanja s potrebami, stiskami in težavami; posamezniki rešujejo socialne zagate in si krepijo socialno čvrstost za kljubovanje težavam.

V skupini se družijo ljudje s podobnimi težavami in potrebami. V njih se stekajo vsakdanje človeške izkušnje in življenjska iznajdljivost.

Pri nas delujejo skupine za samopomoč že od leta 2001. 19 voditeljev uspešno in z veseljem vodi 11 skupin; 5 skupin deluje v bivalnih enotah, 2 voditeljici prihajata iz zunanjega okolja kot prostovoljki. Srečujemo se enkrat tedensko po eno uro. Teme izbiramo po željah in potrebah članov skupin. Voditelji se pri izvajanju trudimo biti čimbolj sproščeni, inovativni in prilagojeni času. V ta namen organiziramo občasno tudi skupna srečanja vseh skupin, na katere povabimo

goste (največkrat glasbene), organiziramo tombolo, izlete, piknike ..., večkrat obiščemo bližnji lokal, kjer ob kavici in pici pogovor še lažje poteka. Sodelujemo tudi z lokalnim okoljem, kjer se udeležimo športnih tekmovanj, ki jih organizira Društvo upokojencev Galicija. Vsa ta druženja pa še dodatno obogatijo življenje naših članov.

Glede na situacijo, ki vlada v zadnjem času, se še toliko bolj zavedamo pomena skupin, zato se še toliko bolj trudimo, da pristopamo k svojim članom tudi na drugačne načine, izvajamo individualne pogovore, sprehode ...

Vsaka težava, ki se podeli, se prepolovi, vsako veselje pa se ob delitvi poveča, zato si v prihodnje želimo, da se bomo kmalu lahko srečevali kot pred nastalo situacijo.

Milena Vinder, Petra Demšer

VIII. Pomoč na domu

Biti vodja pomoči na domu ni le delo, ki ga človek opravlja, marveč je skupaj s socialnimi oskrbovalkamiplemenitoposlanstvo, kigaizvajamo za osebe, stare nad 65 let, ki imajo zagotovljene bivalne in druge pogoje za življenje v domačem okolju, pa se zaradi starosti ali invalidnosti, bolezni

in osamljenosti ne morejo oskrbovati in negovati same, njihovi svojci pa oskrbe in nege ne zmorejo sami ali zanjo nimajo možnosti. Oskrbujemo tudi osebe, ki so kronično bolne ali duševno telesno prizadete in niso vključene v organizirane oblike varstva.

Danes imamo zaposlenih 17 socialnih oskrbovalk za okoli 200 uporabnikov v Občinah Žalec, Braslovče, Polzela in Prebold, pri katerih skupaj opravijo okoli 2000 ur mesečno. Aktivno sodelujemo in se povezujemo s službami (CSD, patronaža, osebni zdravniki ...), ki skrbijo za populacijo upravičencev, ter strmimo k temu, da je storitev opravljena strokovno in empatično do uporabnika, ki se je obrnil na nas, ko/ker mu je zmanjkalo moči.

Večajo pa se tudi potrebe po izvajanju pomoči pri temeljnih dnevnih opravilih, kamor spadajo izvajanje osebne nege in potrebe po pomoči pri ohranjanju socialnih stikov ob porastu demence in ostalih bolezni, ki pridejo s starostjo.

Pred kratkim sta nam gospe Obermayer in Urankar posredovali povratno informacijo ob zaključku storitve, ki nam daje krila in moči za naprej.

Gospa Obermayer: »Po vseh težkih pa tudi neprecenljivih dneh se vam in vašim srčnim zaposlenim želim najlepše zahvaliti. Najprej iskrena hvala za vaše besede in pogovor, ki sva ga imeli. Pomagal mi je zelo, da sem premagala neke strahove in zmogla dati očetu vso podporo, ki jo je potreboval. Res je, da so bili to neprecenljivi trenutki in hvaležna sem za njih. Želim pa se zahvaliti tudi vsem gospem, ki so mi pomagale pri skrbi za očeta, to so gospa Damjana, Suzana in Zlata. Vse so zelo srčne in predane svojemu delu – osebe na pravem mestu. Največ stika sem imela

z gospo Damjano, ki mi je občasno tudi s toplo besedo pomagala, da sem lažje zmogla.

Zavedam se, da z besedami težko izrazim svojo hvaležnost in resnično podporo, ki sem jo imela v vseh vas, ampak še enkrat ISKRENA HVALA!«

Gospa Urankar: »Spoštovani, »z ljubeznijo do sočloveka« je vaš moto in strinjava se z vsako besedico te vaše misli. Moja družina je iz srca hvaležna vsaki vaši negovalki, ki je s toplino in prijazno besedo znala pristopiti k naši omi (tako jo namreč kličemo, ker jo vnuki tako poimenujejo). Za vsako jutro in vsak večer, ko ste ji polepšali in zapolnili samotne trenutke, smo vam hvaležni. Naj pridejo te besede zahvale tako do Irene, Klavdije, Majde, Simone, Zvonke, Romane in še do vseh tistih, ki jih nisem imenovala in so imele stik z Marijo Urankar na Gomilskem. Tudi z gospo Petro je bilo sodelovanje prijetno.«

Kot vodja sem hvaležna uporabnikom in svojcem za izkazano zaupanje, ko se odločijo za storitev, ki jo ponujamo. Prav tako pa sem hvaležna socialnim oskrbovalkam za požrtvovalno, strokovno in empatično delo ter odnos do uporabnikov, vodstvu Doma za posluš in podporo pri izvajanju storitve pomoč družini na domu.

Petra Demšer, vodja pomoči na domu

*»Ne moremo narediti velikih stvari,
le drobne stvari z veliko ljubezni.«*

– Mati Tereza

IX. O nas so povedali ...

INTERVJU Z GOSPO MARINKO MUCK

Gospa Marinka Muck je bila prva direktorica Doma Nine Pokorn Grmovje. Rodila se je leta 1941. Po izobrazbi je socialna delavka. Diplomirala je na Višji šoli za socialno delo v Ljubljani leta 1968. Do odhoda v pokoj je bila direktorica Doma ob Savinji Celje.

Kako se spominjate svojih začetkov v Domu Nine Pokorn Grmovje?

Spominjam se, da nisem ločevala, ker sta mi bila oba, Novo Celje in Dom Nine Pokorn, tako blizu. Spomnim se tudi, da je bil izbor za direktorico Doma Nine Pokorn popolnoma drugačen kot za Novo Celje. Tudi organizacija je bila drugačna. Jaz sem 1. 3. 1977 začela delati v Novem Celju. Leta 1981 smo pa z delom v Novem Celju zaključili in se preselili na Grmovje. Zame je bilo delo v Novem Celju in selitev na Grmovje nek prehod, ker sem nato odšla za direktorico v Dom ob Savinji Celje. Kolikor se spominjam, sem bila direktorica DNPG malo več kot leto dni. Država je postavila novo stavbo, mi pa se nismo preselili takoj, še vedno smo bili v Novem Celju. Vedno znova mi pride na misel, da enostavno nisem našla besed, kako stanovalcem povedati, da gremo. Ob tistem čakanju so se stanovalci naveličali in so se sami odločili, da

gremo na Grmovje. To sem izkoristila, naročila avtobuse in smo se preselili. To je bilo zelo težko breme

zame; na Grmovju nova stavba, v Novem Celju smo se pa »mučili« v starih prostorih. Nihče me ni vprašal, kako bom to izpeljala, saj mi ni bilo vseeno, da gredo. To nam je dobro uspelo. Brez večjih težav smo se preselili in začeli živeti na Grmovju. Ob selitvi je bilo okoli 100 zaposlenih in malo več kot 100 stanovalcev. Na Grmovju je bil popolnoma drugačen standard, imeli so štiriposteljne sobe. Vse je bilo popolnoma novo in drugače kot v Novem Celju. A stanovalci so se na novo okolje takoj privadili in imeli smo se zelo lepo. Sprejemali smo nove stanovalce iz vse Slovenije. Spadali smo pod Celjski dom. Kmalu so me povabili v Dom ob Savinji in ponudbe nisem mogla zavrniti. Na Grmovju se žal nikoli nisem dobro počutila, zato sem odšla. Kot direktorica nisem imela nobenih izkušenj, bila sem pa med ljudmi. Kot direktorica v tistih časih sem bila veliko med stanovalci in zaposlenimi. Delo z ljudmi pomeni biti med njimi in biti z njimi, tudi stroka.

Kaj bi sporočili zaposlenim in stanovalcem ob jubileju, ki ga praznujemo letos?

Zelo vesela in ponosna sem, da se DNPG širi in dela v korist ljudi. Vesela sem, da sem bila del te zgodbe v čistih začetkih. Vsem oskrbovancem in zaposlenim čestitam in jih lepo pozdravljam, predvsem tiste, ki se me še spomnijo, Marijo Debeljak in Marijo Gantar. Vsem želim veliko delovnih uspehov in razumevanja.

Hvala za vaše sodelovanje in ostanite zdravi.

Mateja Milenkovič Šimek

INTERVJU Z GOSPO MARIJO TROBEC

Marija Trobec je bila druga direktorica Doma. Rodila se je 14. 12. 1939 v Celju, mami Mariji in očetu Janku. Po končani osnovni šoli je odšla na I. gimnazijo v Celju in potem nadaljevala svoje izobraževanje na Biotehniški fakulteti, kjer je študirala biologijo in kemijo. Delala je kot vodja Dijaškega doma učencev Železarske šole v Štorah. Ravno v času, ko so ustanavljali nov dijaški dom v Celju in razpuščali Dijaški dom v Štorah, se je javila na razpis za direktorico v DNPG.

Kako se spominjate svojih začetkov v Domu Nine Pokorn?

V Dom sem prišla leta 1982. Skrbelo me je, kako bom to zmogla, ker sem prej delala z mladostniki, zdaj pa starejša populacija in še psihiatrija; skrbelo me je ... Pridem v dom in me sprejme sestra Karlina Lakner in me pelje malo naokrog. Prideva dol, v spodnji oddelek, in tja, kjer je danes bolniški oddelek. Jaz vam povem, meni so solze tekle dol, to je bil šok zame. Nikoli še nisem videla česa takega. Sestri Karlini sem rekla, da tega ne bom zmogla. Sestra Karlina me je objela in rekla: »Pridite, pridite. Saj boste zmogli. Vam bomo pomagali.« In res sem prišla in resnično so mi vsi pomagali, tajnica in vsi ostali. Vsi so mi v začetku pomagali. Res pa je, da sem jaz celo življenje imela rada ljudi in to mi je pomagalo. Marsikdo me je v življenju vprašal, kako zdržim v taki službi, ampak meni to nikoli ni bil problem. Ljudje so taki in drugačni, ampak jaz pravim, vsak je v osnovi dober, rodi se dober, vzgojen je pač, kakor je, odvisno od staršev, v bistvu je v vsakem človeku nekaj dobrega, tudi če na zunaj ne deluje tako.

Začelo se je vodenje doma, kako ste lotili tega kot mlada novopečena direktorica?

Delalo se je malo drugače kot danes, imeli smo 160 stanovalcev in 65 zaposlenih. Stanovalci so prišli na Grmovje iz Novega Celja. Bili so mešani oddelki, moški in ženske. Oblast je želela osebe s posebnimi potrebami umakniti iz mesta Žalec, zato so v Pirešici zgradili današnji Dom, ki je takrat spadal pod Celjski dom, zgrajen na teritoriju žalske občine.

Poleg tega je bila tu še graščina Hofrein, kjer je imel Herman Celjski grajansko sodišče. V graščini so bili nameščeni tisti najbolj prizadeti. Občina Žalec je imena namen, da bi graščino porušili, jaz pa nisem bila za to. Pri želji, da ohranimo graščino, mi je pomagal ekonom gospod Virtič. Začeli smo s prenovo. Jaz sem na različne občine pošiljala prošnje za finančno pomoč. Občina Žalec sprva pri obnovi ni nič pomagala, bili so celo naši nasprotniki, niti dinarja niso prispevali. Občina Celje pa nas je finančno podprla. Pristopili smo k zidavi, prenovili streho, ohranili določene dele, kot so strop, tla, in v graščino namestili 39 ljudi.

Potem ste s prenovo še nadaljevali?

Po končani prenovi graščine nam še ni bilo dovolj, zato smo se lotili še adaptacije hmeljske sušilnice. S sušilnico smo imeli probleme, namreč tam so se zbirali alkoholiki in smo želeli to urediti. Pri tej obnovi smo dobili že finančna sredstva z Ministrstva za socialne zadeve, a tudi ni šlo vse gladko. Ko smo že prenavljali ostrežje, se je javil gospod Hans Ježovnik, ki naj bi postal večinski lastnik celotnega posestva po denacionalizaciji. Zahteval je nazaj hmeljsko sušilnico in graščino, izdajal se je za daljnega sorodnika nekdanjih lastnikov graščine. Zaposleni so se prestrašili, kaj in kako bo v prihodnje. Jaz sem se trdno odločila, da se bom borila, da Grmovje ostane v naših rokah, v korist ljudi, ki dom potrebujejo. Zelo sem se angažirala pri iskanju informacij in dokumentov, ki bi preprečili izgubo celotnega posestva in posledično tudi izgubo delovnih mest ter seveda izgubo namestitev za varovance, ki so bili praktično brez doma in svojcev, torej v polni meri odvisni od nas zaposlenih. Večina zaposlenih je to mojo idejo, da Grmovje obdržimo, podpirala, vsi pa se niso priključili k prizadevanju za

ohranitev posestva v državni lasti. V boju za posestvo smo ostali sami zaposleni z mano na čelu. K sreči sem imela na Ministrstvu za socialo in na Ministrstvu za kmetijstvo prijateljici, ki sta mi pomagali, da smo pridobili dokument, ki je potrjeval, da je vse posestvo DNPG družbenega pomena. In tako smo pomirili zaposlene in tudi stanovalce ter obdržali lastništvo z vsemi parcelnimi številkami in vpisi v zemljiško knjigo. To je bil velik dan za Grmovje takrat.

Kako ste vodili Dom, kakšen vodja ste bili?

Jaz sem se trudila, delala, bila sem demokratičen tip, do ljudi nisem bila groba. Ko sem odšla v penzijo, na koncu sem vodila 90 zaposlenih. V začetku mojega direktorovanja so se mi najbolj zasmilile strežnice in negovalke. Potrudili smo se in s pomočjo nekega pravnika, ki mi je pomagal, oblikovali novo kolektivno pogodbo o zaposlitvi; poiskali smo točke o nagrajevanju zaposlenih in uredili, da so imele višje plače. Medicinske sestre, strežnice, negovalke, čistilke so trdo delale. Ni bilo pripomočkov, ki bi olajšali delo, zato sem se zavzemala, da jih nagradimo in jim povečamo plače. Dobile so točke in potem tudi boljše plačilo. Bile so zelo zadovoljne in so tudi rade delale. Vedno sem se zavzemala, da sem svoje delavce nagradila. Kadar sem jaz dobila povišico, sem tudi svojim zaposlenim povišala plačo. Tako se mi zdi pošteno.

Ali se spominjate kakšnega dogodka, ki vam je še posebej ostal v spominu?

Srečanja s stanovalci ob novem letu. Imeli smo veliko dela, hkrati pa so bila ta srečanja tako čarobna. Božični čas in obdaritev varovancev. Obdarili smo

jih, vsako leto je prišel Božiček, vsakemu je prinesel »žakel« z darilom. V času božiča je bilo res čarobno.

Prostore v graščini smo dajali v uporabo oktetu za pevske vaje, imena okteta se ne spomnim. Ampak bistveno je bilo to, da so oni v naših prostorih pridno vadili in so potem vedno zapeli in zaigrali ob praznikih, na kakšni prireditvi. Seveda zastoj, za hvala lepa in v veselje našim varovancem. Mi smo imeli glasbo vedno na razpolago. Bilo je zelo prijetno.

Kaj bi sporočili zaposlenim in stanovalcem ob jubileju, ki ga praznujemo letos?

To je bila moja najboljša služba v življenju in najbolj mi je bilo lepo, ko sem se odpravljala v pokoj, sem bila zelo ponosna na opravljeno delo, hkrati pa mi je bilo tudi hudo za vse, kar sem zapuščala ... Vsi so prišli, lepo smo se poslovili. Nikoli nisem imela kakšnih posebnih težav z zaposlenimi, če se je le dalo, sem kje že kako napraskala kakšen dinar, ga razdelila med njih in jih nagradila, pa so bili vedno vsi veseli.

Zaposlenim želim veliko delovnih uspehov, medsebojnih razumevanj. Oskrbovancem želim zdravja, naj se čuvajo. Želim tudi, da jim vi zaposleni omogočite čim bolj kvalitetno življenje, da s svojimi aktivnostmi in delom prijetno in kakovostno nadomestite domače okolje.

In seveda čestitke za dobro opravljeno delo ...

Najlepša hvala za sodelovanje in ostanite zdravi.

Brina Bogataj

INTERVJU Z GOSPODOM RADOMIRJEM IVANOVIČEM

Gospod Radomir Ivanovič je brat našega stanovalca, gospoda Sava Ivanoviča.

Gospod Savo je pri nas že od vsega začetka in v tem obdobju se je kar veliko spremenilo. Pa me zanima, če se spomnite prvih dni, ko je vaš brat prišel v naš dom?

Savo je pri 17-ih letih zbolel. Bil je usmerjen v pisanje črtic, odličen poznavalec zgodovine, književnosti in politike. Pri 18-ih letih se odloči in odide za Alžir, s ciljem – priključiti se osvobodilnem gibanju. V Makedoniji ga ujamejo in njegova golgota se začne, ko ga pripeljejo v Ljubljano. Savo ni bil več isti. Nameščen je bil na psihiatrijo Polje. Po nekaj letih gre v Vojnik in tam ostane nekaj let. Potem je bil nameščen v Graščino in ob odprtju glavne stavbe je bil nameščen v enoposteljno sobo v novi del. Tu se je tudi stabiliziral.

Ali obstaja kakšen dogodek, ki vam je ostal posebej v spominu?

Ko je dobil svojo sobo. To je bil za nas in njega izreden dogodek. Takrat je zaživel. Spomnim se trenutka, ko kar naenkrat ni bil več za zidovi. On se je lahko sprehajal in bil je svoboden. To nam je res veliko pomenilo.

V vseh teh letih se je marsikaj spremenilo. Dom je prenovljen, zaposleni so se zamenjali, drugačni pristopi dela so se uveljavili. Kako vi to doživljate?

Opazil sem, da so na enoti stalni timi zaposlenih, da srečujem vedno iste obraze, kar se mi zdi boljše. Vse se intenzivno spreminja. Odnos med ljudmi je krasen. Vse »štima«, vse je na mestu. Organizirate čudovita srečanja.

Človek bi lahko pisal knjigo o vsem tem dobrem pri vas.

Kje vi opazate največjo razliko?

Imate odličen vodilni kader, ker drugače se ne bi dogajale takšne spremembe. Intenzivno se vse spreminja. Higiena je na mestu. In kako vi skrbite za njih, se trudite, to je neverjetno. Opažam zelo mlad kader.

Ali se vam zdi, da se je pristop dela dosti spremenil?

Opažam, da so mladi zaposleni. Srečujem vedno iste obraze in to se mi zdi dobro. Pri vas se opazi, da ni bolnišničnega pristopa.

Kakšni so občutki danes, ko prihajate v naš Dom?

Ob prihodu k vam vedno znova podoživim dogodke mojega brata. Hkrati pa prihajam z zadovoljstvom, skoraj pomirjen, ker prihajam v urejeno bivalno okolje, kjer živi moj brat. Ne morem povedati, koliko mi pomeni, da ima svojo sobo, ustrezno prehrano in tako dobro osebje, ki skrbi zanj.

Gospod Radomir, hvala, da ste si danes vzeli čas za klepet. Zelo prijetno je bilo v vaši družbi in prisluhniti vašim spominom in občutkom. Morda čisto za konec – bi nam radi kaj sporočili?

Zahvaljujem se vam, da je moj brat lahko tu in kako mu pomagate živeti njegovo življenje. To nosim v sebi, vedno znova, ko prihajam k vam. In kadar koli pridem, ne glede na dan, uro, vse je na svojem mestu. Lahko vas samo pohvalim. Odlično imate!

Monika Doberšek

INTERVJU Z GOSPO HEMO ROTAR

Gospa Hema Rotar je pomočnica dietnega kuharja.

Gospa Hema, povedali so mi, da ste v našem Domu najdlje zaposleni. Se spomnite časa, ko ste pričeli s službo?

Spomnim se, da sem pričela z delom kot pomočnik kuharja na soboto, 3. 5. 1980. Kaj smo tisti dan kuhali, se žal ne spomnim več.

Koliko vas je bilo zaposlenih takrat v kuhinji in za koliko oseb ste kuhali?

V kuhinji nas je bilo zaposlenih 7 žensk, ki smo delale v dveh izmenah in v dveh ekipah; od 6.00 do 13.00 ali od 12.00 do 19.00. Vsak dan smo vsaj 2 uri delale skupaj – obe ekipi. Takrat smo se pogovorile, kuhale in pomivale posodo. Čeprav smo že takrat imele pomivalni stroj, nam je klub temu ostalo ogromno posode za ročno pomivanje. Imele smo tudi že stroj za lupljenje krompirja.

Ko sem prišla v Dom, so ravno adaptirali graščino in iz tega razloga so vseh 70 stanovalcev premestili v centralno stavbo. Takrat smo kuhali za 70 stanovalcev in za zaposlene. Istega leta jeseni so iz Novega Celja prišli novi stanovalci. Takrat smo pričeli kuhati za cca. 165 stanovalcev in zaposlenih.

Ali je po vašem mnenju kakšna razlika med delom takrat in danes?

Včasih smo veliko stvari delale sami. Navadno smo en popoldan določile in takrat delale svaljke, cmoke, kompote, čežane, rezance ... Takrat smo imele vsako nedeljo govejo juho z domačimi rezanci. Kljub temu da

smo imele pomivalni stroj, smo v njem lahko prale le lahko posodo, kot so na primer krožniki, pribor, skodelice ... Vso večjo in težjo posodo smo prale na roke. Imeli smo navadne pečice, ki so zahtevale več časa za peči in čistiti. Same smo čistile sadje in zelenjavo. Sedaj nam pri tem delu pomagajo tudi stanovalci. Veliko samo prehodile po stopnicah, saj smo imele vse shranjeno v spodnjih prostorih. Tovorno dvigalo pa je bilo premajhno za na primer vrečo krompirja, ki je takrat tehtala 30 kilogramov. Tudi dolgo časa smo delili hrano v jedilnici.

Tudi prostori kuhinje so bili manjši, ravno tako razporeditev prostorov. Ko so kuhinjo renovirali, smo pridobili večji prostor, drugačno porazdelitev. Sedaj nam delo olajšajo boljši aparati in pripomočki. Tudi svoja dvigalo imamo za transport svari iz kleti v kuhinjo.

Za koliko oseb kuhate danes?

Včasih smo kuhali samo za naše stanovalce in zaposlene (70 stanovalcev; 5 obrokov dnevno je zneslo 350 obrokov

na dan). Danes pripravimo za stanovalce, zaposlene in pomoč na domu 1120 obrokov dnevno; to je za približno 450 ljudi.

Se spomnite kakšnega posebnega, morda smešnega dogodka, ki se je pripetil v teh letih dela in bi ga seveda radi delili z nami?

Enega se pa res spomnim. Bivša sodelavka se je enega dne zaradi utrujenosti in nošnje težkih žakljev krompirja naveličala hoditi po stopnicah, zato se je skrila v majhno tovorno dvigalo. Ko je dvigalo prispelo pred kuhinjo, je skočila iz njega in nas prestrašila. Še več dni smo se smejali na njen račun.

Kaj vas je pripeljalo v Dom Nine Pokorn Grmovje?

Iskala sem svojo prvo zaposlitev. Sprva sem imela namen delati kot šivilja, vendar so me okoliščine pripeljale v Dom. Od sosedice in prijateljice, ki sta že bili zaposleni v Domu, sem izvedela, da iščejo pomoč v kuhinji. Prijavila sem se in bila sprejeta. Takrat sem imela 17 let. V službo sem hodila peš, z motorjem, kolesom ... Vedno sem rada hodila in še vedno rada hodim v službo.

Ali tudi v svojem prostem času radi kuhate?

Kuhanje ni moj hobi. Kuhanje si doma razdelimo med družinski člani. Je v službi dovolj kuhe (smeh). Ko pa kuham, rada skuham kaj enostavnega, bolj na žlico.

Gospa Hema, hvala lepa za vaše misli ...

Maja Ljubek

INTERVJU Z GO. KAROLINO MERMAL

Gospa Karolina Mermal je svojka stanovalca iz bivalne enote Dramlje.

Gospa Mermal, vaš sin Dominik je bil zaradi svoje bolezni nameščen v varovani enoti Doma. Mi lahko, prosim, zaupate, kakšni so bili vaši občutki ob tem, in občutki, ko so vašega sina poskusno premestili v bivalno enoto Dramlje?

Po prihodu iz Avstrije je z Dominikovo diagnozo bivanje doma postalo – milo rečeno – nemogoče. Oba z možem sva že starejša, tudi zdrava (predvsem mož) nisva najbolj. Na podlagi mnenja psihiatra je bil sin sprejet v varovano enoto in nato po dobrih treh mesecih poskusno premeščen v bivalno enoto Dramlje. Moje mnenje je, da je namestitev v bivalni enoti bolj prijazna, bolj osebna, kot je to možno v Domu.

Ste ob tem imeli kakšne strahove, dileme?

Ja, bila sem vesela ob premestitvi, bilo pa me je tudi strah, kako bo odreagirala Dominik. Doma je na vsak način hotel nazaj v Avstrijo, zato me je bilo strah, da bo iz bivalne enote odšel brez vedenja zaposlenih ali da bi škodoval samemu sebi.

Dominik je po preizkusni dobi ostal v bivalni enoti, opazite kakšno razliko?

Razlika je velika. Sicer je že kar nekaj časa v bivalni enoti, vendar počasi enoto sprejema kot svoj dom. Ko smo na obisku, reče: »Vidva pojdita domov, jaz grem pa tudi.« Kljub temu da ima težave s kratkoročnim spominom, počasi sprejema in dojema bivalno enoto kot svoj dom.

Opazila sem, da, kadar prihajate na obisk k sinu, vam je mar tudi za ostale stanovalce v bivalni enoti; bi pojasnili, prosim?

Saj so tudi oni njegova nova družina ... Vesela sem, da se dobro razume s svojim sostanovalcem Brankom, upam pa, da tudi z drugimi.

V bivalni enoti imamo drugačen način življenja kot v Domu. Vam kot mami to odgovarja? Kako je videti to skozi vaše oči?

Iskreno, če bi bilo možno, bi najraje videla, da bi bil Dominik pri naju doma. Ker pa to ni možno, mi je bivalna enota odlična rešitev. Vzdušje je bolj podobno domačemu, v Domu (v Grmovju) takšen odnos enostavno ni mogoč. Zato sem hvaležna, da je sin v bivalni enoti. Upam, da Dominik ne povzroča prehudih preglavic zaposlenim v enoti.

Kakšen se vam zdi odnos s strani zaposlenih, ko prihajate v bivalno enoto? Letna srečanja stanovalci–svojci–zaposleni?

O zaposlenih lahko rečem samo najboljše. So prijazne, pozorne, profesionalne. Vodja enote, gospa Breda, je ob vsakem času na razpolago za telefonski pogovor, ne glede na to, ali je v službi ali doma. Ob obiskih pa tudi rada poklepetam s takrat prisotnimi. Nepopisno pa občudujem izvirne ideje ob praznovanjih, letovanjih, praznikih, srečanjih. Hvala vam, vsem, še posebej gospe Bredi.

Gospa Mermal, hvala za vaše misli. Morda čisto za konec – bi nam radi kaj sporočili? Bi kaj spremenili, dodali?

Mislim, da vašemu delu ni kaj dodajati ali spreminjati. Jaz sem srečna in zadovoljna, da je za Dominika (in seveda tudi za vse ostale stanovalce bivalne enote) tako dobro poskrbljeno. HVALA VSEM!

Breda Arzenšek

”

»Samo ljubezen lahko združi ljudi na tak način, da jih izpolni in naredi popolne, saj jih le ona lahko popelje in združi v tistem, kar je najgloblje v njih.«

– Pierre T. de Chardin

X. Z nami, na naši poti...

DOPIS ŽUPANA JANKA KOSA

Spoštovani,

prav vsi smo v svojem življenju kdaj nemočni in odvisni od pomoči drugih. V takšnih razmerah smo ranljivi in bolj občutljivi za podrobnosti, ki lahko prizadenejo naše dostojanstvo. In tu nastopite vi. Vaša zgodba postaja iz leta v leto bolj celovita, bolj barvita. 40. obletnica vašega doma je pomenljiva prelomnica ne le zaradi okrogle obletnice, temveč zato, ker vam je v vseh teh letih uspelo zgraditi prostor povezovanja, sobivanja in razumevanja. Za takšne velike zgodbe so odgovorni srčni in veliki ljudje. Predvsem zaradi vseh vas, ki delate z osebami s posebnimi potrebami, ki vas potrebujejo in svoje delo dojemate kot poslanstvo. Za vaše oskrbovance skrbi vaše široko srce in oni vam hvaležnost vračajo na svoj način, s svojim srcem.

A zmotno je misliti, da je vse samo po sebi umevno in da lahko uspeva brez truda. Pot, ki ste jo prehodili ob tesnem sodelovanju z lokalno skupnostjo, ni bila lahka. Sestavljena je bila iz velike požrtvovalnosti vodstva in truda zaposlenih. Z vso odgovornostjo in zavzetostjo lokalne skupnosti smo skupaj pomagali razvijati in bogatiti dnevni utrip. Ponosen sem, da živim v okolju, v katerem smo pripravljeni pomagati,

se razdajati in prispevati k boljšemu jutri tudi za tiste, ki jim je življenje namenilo drugačno pot. Drugačno, a kljub vsemu pravo. Kajti prava je tista, na kateri lahko vsak posameznik uresniči svoje cilje in udejanji samega sebe, predvsem pa tista, na kateri je sprejet tak, kot je – enkrat in neponovljiv.

Zato izrekam hvaležnost vsem, ki ste se v teh 40-ih letih in se še vedno tako strokovno, predano in skrbno posvečate pomoči potrebnim.

Nikoli ne oklevajte v iskanju novih poti, da bi lahko ljudje, ki so drugačni in prav zaradi te drugačnosti potrebujejo nego in skrb, z optimizmom in vero zrl v prihodnost in živeli človeka vredno življenje.

Vi ste dokaz, da smo boljša družba. Vsem nam ste navdih, zaradi vas vidimo, da so problemi rešljivi, a, da se moramo zavedati, da je za majhne uspehe potrebno trdo delati.

Iskrene čestitke ob jubileju, hvala za vaš trud in sprejmite mojo prošnjo, da v tem duhu skrbi za pomoči potrebne tudi nadaljujete.

Janko Kos,
Župan

”

»Ne verjamem, da je smisel življenja biti “srečen”.
Mislim, da je smisel življenja biti
koristen, odgovoren, sočuten.

Predvsem pa je smisel življenja
biti nekomu pomemben:
biti drugemu v oporo, zavzemati se za nekaj,
poskrbeti, da je svet zaradi tvojega življenja boljši.«

- Leo C. Rosten

PISMO SVOJCEV

V zvezi obeležbe 40-letnice vam pošiljava nekaj besed o bivanju naše Tanje pri vas.

Tanja je prišla v Dom Nine Pokoren 2. 6. 2003. Ves čas se dobro počuti. Zelo rada sodeluje pri raznih aktivnostih in dogajanjih. Pred leti je z veseljem tekmovala v plavanju in smučanju. Zdaj teh tekmovalj ni več, pa ji je v največje zadovoljstvo igranje mini golfa.

Osebe doma se izredno trudi, da bi se stanovalci čim bolje imeli. Vsako leto opazimo nekaj novega, kot tudi izboljšave obstoječega. Dobro skrbite za čistočo objektov in okolice.

Hvala vsem zaposlenim z željo, da bi se Tanja še naprej dobro počutila med vami in se vsak dan veselila novega dne.

Ob obeležbi 40. obletnice vašega delovanja pa vam iskreno čestitava za dosedanje uspešno delo.

Želiva vam, da bi se vaša vizija in razvojna naravnost pozitivno realizirala v dobro stanovalcev in zaposlenega osebja.

Lep pozdrav,
Marija in Milan Korošec

PROŠTOVOLJNO GASILSKO DRUŠTVO (PGD) VELIKA PIREŠICA

PGD Velika Pirešica uspešno sodeluje z Domom Nine Pokorn Grmovje že ves čas obstoja. Izrazito topli odnosi, ki jih doživljamo zadnjih 15 let, so botrovali k večji operativni pripravljenosti našega društva. Skoraj vsako leto skupaj z vodstvom Doma izvedemo gasilsko vajo, s katero se naši operativni gasilci seznani s tehničnimi lastnostmi objektov v lasti Zavoda, njegovimi notranjimi izgledi in okolico. Sodelujemo tudi na drugih področjih, kar bistveno pripomore k razvoju našega društva in zato je prav, da se ob priložnosti, kot je ta, v imenu PGD Velika Pirešica zahvalim direktorju, gospodu Tomažu Lenartu, ki nam je tekom let vedno stal ob strani. Menim, da je naš odnos korekten, konstruktiven in nosi nek poseben značaj, ki ga je potrebno negovati še v bodoče.

Z gasilskim pozdravom »Na pomoč!«

Matic Krajšek,
predsednik PGD Velika Pirešica

SKUPAJ NAM JE LEPO

Lepo je, ko se (z)družijo modrost starejših in otroško veselje, radovednost in radoživost. Prav to pa je neprecenljivo v skupnih srečanjih učencev naše šole ter stanovalcev in zaposlenih v Domu Nine Pokorn.

Naše sodelovanje traja že vrsto let. Vedno smo se z veseljem odzvali prijaznemu povabilu, dostikrat pa smo se ob različnih priložnostih kar sami oglasili.

Ko smo jih obiskali kot puste šeme, je bilo še posebej veselo. Skupaj smo rajali, peli in občudovali različne kostume. Z močnim aplavzom so nas nagradili vedno, ko smo zanje zapeli, zaigrali na instrumente, zaplesali ali odigrali kak dramski prizorček. Pogosto so se nam pridružili pri petju ljudskih pesmi in ustvarjanju v različnih kreativnih delavnicah.

Vedno znova se razveselimo, ko nam ob praznikih prijazno voščijo in nas presenetijo z izvirnimi ročno izdelanimi voščilnicami.

Kadar koli jih obiščemo, čutimo, da smo dobrodošli, kar nenazadnje pokažejo tudi s pogostitvijo.

Na žalost pa je bilo teh druženj v zadnjem času zaradi ukrepov ob pojavu korona virusa manj, vendar upamo, da se bodo kmalu vrnili časi, ko bomo spet lahko drug drugemu polepšati izbrane trenutke življenja.

Se jih že veselimo ...

Romana Gajšek,
vodja POŠ Trje

POVEZOVANJE JE POT DO USPEHA

„Ključ do uspeha je osredotočenost na stvari, ki si jih želimo.” Sonja Čeh

Srednja zdravstvena in kozmetična šola Celje se v okviru izobraževanja mladine povezuje z večino zdravstvenih in socialno-varstvenih ustanov v širši celjsko-savinjski regiji in tudi izven. Že vrsto let sodelujemo tudi z vašim domom, Domom Nine Pokorn Grmovje. Z vodstvom in vašimi zaposlenimi se povezujemo na različnih področjih in v okviru obeh izobraževalnih programov, tako programa Zdravstvena nega kot tudi Bolničar-negovalec. Naši dijaki so vsa leta dobrodošli in prijazno sprejeti na praktično usposabljanje z delom (PUD) in individualno prostovoljno delo. Slednje potrjujejo tudi povratne informacije dijakov, ki so začetne delovne izkušnje izven šole pridobivali z vašo pomočjo. Profesionalni pristop ter pripravljenost in pomoč vaših zaposlenih dijakom pri pridobivanju praktičnih spretnosti in veščin so neprecenljivi. V domu so bili dijaki vedno deležni pozitivne motivacije in prijetnega delovnega vzdušja.

Sodelujemo tudi na področju prostovoljnega dela, pri čemer ima naša šola več kot 25-letno tradicijo. Učinkov prostovoljnega dela ni mogoče opisati, to so namreč pristni medčloveški stiki, ki jih občutijo prostovoljec in varovanci, ki so deležni pomoči in opore. Mlade prostovoljce takšno delo ne le razveseljuje, temveč jim pomaga odkrivati in doživljati globlje človeške in moralne vrednote ter osmisлити pomen medgeneracijskega povezovanja. Mentorica prostovoljnega dela v Domu Nine Pokorn je Cvetka Pangerl, ki prostovoljstvo opisuje kot

notranje zadovoljstvo prostovoljca in varovanca, kar daje obema dodatno motivacijo in energijo. Dijaki se aktivno vključujejo v vsakdan oskrbovancev in tako prispevajo h kvalitetnejšemu preživljanju njihovega prostega časa. Večkrat prostovoljec že s svojo prisotnostjo zapolni oskrbovančevo osamljenost in tako pripomore k življenjskemu optimizmu.

Žal nam je epidemija covida-19 preprečila marsikatero dejavnost in onemogočila redno izvajanje številnih dobrih praks. Želimo si, da bi delo kmalu steklo normalno in bi naši dijaki ponovno stkali vezi z varovanci ter jim tako polepšali njihov vsakdan.

Ob praznovanju 40. obletnice obstoja vaše ustanove vam vsem, zaposlenim in varovancem, želimo vse dobro ter se hkrati zahvaljujemo za preteklo sodelovanje, hkrati pa izražamo željo, da bi tako dobro sodelovali tudi v prihodnje.

Srednja zdravstvena
in kozmetična šola Celje

DRUŽBA FIRIS IMPERL, D. O. O

Družba FIRIS IMPERL, d. o. o v zadnjih desetih letih poglobljeno sodeluje z Domom Nine Pokorn Grmovje pri uvajanju in razvoju sodobnih konceptov dela in uvajanja kakovosti. V tem času smo imeli priložnost spremljati življenje ter razvoj vašega Doma.

Odlika Doma Nine Pokorn Grmovje so jasna vizija, razvojna naravnost, usmerjenost v iskanje inovativnih rešitev ter pozitivna naravnost pri vsakodnevnem delu, naravnem na stanovalce. Ste prejemnik certifikata modela upravljanja s kakovostjo E-Qalin, v zadnjih letih pa ste uspešno vpeljali model Kultura usklajenih odnosov in ste eden izmed vzorčnih domov delovanja odnosnega modela. V tem času ste izvedli pomembne spremembe znotraj doma v smeri decentralne organizacije dela s stalnimi avtonomnimi delovnimi timi in referenčnostjo, kar omogoča grajenje bližnjih, pristnih odnosov s stanovalci in med zaposlenimi ter s tem bolj kakovostno življenje in delo. S tem ste vsem stanovalcem (tistim, ki bivajo v matičnem domu, in tistim iz bivalnih enot) omogočili

večjo domačnost in normalizacijo življenja. Dela ste se lotili odgovorno, z veliko naporov in dosledno, kar je bistveno prispevalo k celotnemu razvoju.

Z odpiranjem manjših bivalnih enot, ki omogočajo stanovalcem normalnost življenja, delujete v smeri dezinstucionalizacije. Vaša velika pridobitev je gospodinjstva enota za osebe z demenco, ki temeljni na sodobni arhitekturi 4. generacije.

Že ob vstopu v Dom Nine Pokorn se začuti domačnost, pri našem delu z vodstvom in zaposlenimi smo ves čas cenili vašo visoko motiviranost, zagnanost in vključevanje vseh zaposlenih v razvoj doma.

Ob 40. obletnici delovanja čestitamo vodstvu in zaposlenim za vse uspehe. Verjamemo, da boste vztrajali na načrtani poti in z uspešnim delom nadaljevali tudi v prihodnje.

Sodelavci
FIRIS IMPERL, d. o. o.

XI. Pandemija virusa SARS-CoV-2

Pandemija virusa SARS-CoV-2 je dolgotrajen proces, povezan z dinamičnimi spremembami v družbi in pri posameznikih. V Sloveniji je bila v mesecu marcu razglašena epidemija covid-19, ki je posegla v vse pore našega življenja in dela. Ob razglasitvi epidemije smo z namenom preprečitve širjenja bolezni tudi v našem Domu sprejeli ukrepe za preprečevanje širjenja in prenosa okužb.

Prisotnost virusa je dodobra premešala tok dogajanja na posameznih enotah. V Domu se je organizirala t. i. siva cona na enoti, takoj po vsakršnem sumu na okužbo. Stanovalec, ki je kazal znake okužbe, je ostal izoliran v svoji sobi, vse do potrditve le-te, na kar je bil preseljen v rdečo cono, ki se je vzpostavila v roku 24 ur po potrditvi prvega obolelega, v pritličju enote Graščaki. Sodelovanje s svojci je bilo v veliki meri vzpostavljeno preko različnih komunikacijskih

medijev tako, da je bila stiska stanovalcev v določeni meri zmanjšana.

Zaradi pandemije smo bili soočeni z velikimi spremembami, resnimi izzivi in preizkušnjami. Naša življenja sta zaznamovali negotovost in z njo povezana zaskrbljenost. Močno omejena je bila tudi zadovoljitev ene naših temeljnih psiholoških potreb, potrebe po tem, da smo v stiku in povezani z drugimi ljudmi.

V danih razmerah, ko z gotovostjo pričakujemo, da bodo stiske ljudi vsak dan večje, je bil prispevek vsake službe posebej pomemben, in to v smeri zagotavljanja psihosocialne podpore tako stanovalcem kot zaposlenim, ki so bili na različnih področjih močno vpeti v obvladovanje aktualnih problemov.

Maja Lovrenčič

XII. Vizija Doma Nine Pokorn Grmovje

Ljudje se rojevamo, prihajamo na svet in ta svet tudi zapuščamo. Mnogokrat nam je že v zibelko položena življenjska usoda in resničnost, s katero smo v življenju prišli v stik. Vendar človek mora biti močnejši od svoje usode ter vsak dan stati pred odločitvijo, da bo iz nje, morda prav iz svoje drugačnosti, napravil svoj notranji uspeh. Zato pa so potrebni dobri in prijazni medčloveški odnosi, ne glede, na kateri ravni življenja se znajdemo.

Pred nami so številni izzivi pa tudi projekti. V Domu se bomo še naprej trudili našim stanovalcem nuditi dom, kjer bo čutiti sprejetost, varnost, toplino, domačnost, spoštovanje in pripadnost. S prizadevnim delom bomo sledili jasni viziji, kjer bosta v ospredju krepitev

moči stanovalca in prilagajanje storitev potrebam in sposobnostim vsakega od njih. Na podlagi želja in izraženih potreb želimo v prihodnje še večji poudarek nameniti odpiranju Doma navzven z dodatnimi programi, s poudarkom na medgeneracijskem sodelovanju in povezovanju. Soustvarjati želimo pestrejšo življenje in povezovati različne generacije, doseči izmenjavo znanj, spretnosti in izkušenj.

Vsekakor se bomo trudili za širitev skupnostnih oblik pomoči in podpore. Strmeli bomo k zagotavljanju pogojev, da se stanovalci, ki želijo, ponovno naučijo živeti v skupnosti ali s skupnostjo, ker so izgubili sposobnost avtonomnega življenja ali je nikoli niso imeli.

V Žalcu že poteka obnova objekta za vzpostavitev nove enote za izvajanja dnevnih oblik varstva starejšim od 65 let. Cilj je zagotovitev potrebnih prostorskih zmogljivosti za izvajanje dnevnega varstva s skladnostjo in s kontekstom prehoda iz institucionalnih na skupnostne oblike storitev v lokalnem okolju. S tem

se bo zvišal delež in izboljšala kakovost skupnostnih oblik pomoči ter povečala možnost izbire med njimi.

Veliko truda vlagamo tudi v vzpostavitev *gerontološkega centra*, ki pa je prav tako odgovor na različne potrebe, ki jih je Dom zaznal v lokalni skupnosti. Izvajati želimo različne programe skrbi za starostnike in postati *informacijska točka*.

Zavedamo se pomembnosti izobraževanja zaposlenih, saj smo ravno mi s svojim znanjem, motivacijo in pripadnostjo pomemben kapital, v katerega je potrebno vlagati in ga razvijati. Zato bo posebna pozornost namenjena področju razvoja kadra.

V okviru certifikata Družini prijaznega podjetja bomo še naprej izkazovali spoštovanje do vseh zaposlenih in dajali pomembno vlogo vsem vidikom življenja in ne samo vlogi v delovnem procesu. S tem bomo dvigovali motivacijo zaposlenih in krepili pripadnost.

Nadaljevali bomo z modelom upravljanja s kakovostjo E-Qalin, katerega predvideni učinki so predvsem boljša kakovost storitev za uporabnike, večja motiviranost in zadovoljstvo zaposlenih, nacionalna ter mednarodna primerljivost ustanov ter certificiranje specifične dejavnosti.

Zagotovo pa nam bodo še naprej pomembni visoki standardi, ki nam predstavljajo vodilo delovanja, strokovnost, prijaznost, domače vzdušje in odprtost.

Če človek sledi potrebam in željam posameznika, mu novih izzivov in idej ne bo nikoli zmanjkalo. Pri izvajanju storitev se bomo vsak dan znova trudili za dobre odnose, krepili dostojanstvo vsakega posameznika, da bo našel svoj mir, notranji uspeh in varno zavetje.

Na naši poti naj nas vse skupaj spremlja misel, da vsakdo potrebuje nekoga, zaradi katerega se počuti dobrodošel, viden, slišen, cenjen, ljubljen in podprt.

Prizadevajmo si biti Nekdo!

Veronika Falant,
pomočnica direktorja za področje PSS

**Vsem, ki ste prispevali svoje razmišljanje in vtise
skozi 40-letno obdobje razvoja in delovanja Doma Nine Pokorn Grmovje,
se najlepše zahvaljujemo!**

UREDNIŠKI ODBOR:

Nada Majger, Veronika Falant,
Olga Irman Počej, Maja Lovrenčič

LEKTORIRANJE:

Marjana Lešnik

AVTORICA »PESMI« NA PRVI IN ZADNJI STRANI:

Barbara Krašovic

AVTORJI FOTOGRAFIJ:

Arhiv DNPG, Marta Tisel,
AV Studio d. o. o

IZDAL:

DOM NINE POKORN Grmovje
Pernovo 4a, Žalec
odgovarja dr. Tomaž Lenart, direktor

NAKLADA:

500 izvodov
oktober 2021

PRELOM IN TISK:

Uroš Čanžek, Atelje 64 d.o.o.

Vsi prispevki so avtentični in avtorski.

”

“... so dvignjene glave znak zmage,
da nič nas ne gane
in nič nas ne stre.

Zato – vsi, ki tu živite,
in vsi, ki tu za druge skrbite,
ponosni bodite na vse,
kar v teh dolgih letih zgodilo se je.

Je leto prestopno ponovno na vrsti,
morda najtežje do zdaj.
Pa nič ne de;
mi zmage nikomur ne pustimo
in tudi bitk se ne bojimo.

Vsem, ki v to zgodbo ste vpleteni,
bodite ponosni na vse,
kar zgodilo se je.
»Grmovčani« nismo kar tako,
trdno zasidrani tukaj stojimo
in se prihodnosti in novih let veselimo.”
Srečno!

Barbara Krašovic

(... nadaljevanje iz tretje strani)

1980 - 2020